

Luke 2

ASVh with Comments

Summary. This chapter presents a wonderful description of the events, places, and people surrounding the birth of the beloved Son of God. The Lord stirs up various people to proclaim the coming of our Savior on earth. Messages are given by angels and by the Holy Spirit to these people regarding the beloved Son of God. The chapter emphasizes the fact that the Lord Jesus follows the Law given by the Father to humans and that in His humanity, He also subjects Himself to His earthly caretakers. Progressively, we find significant events from the life of the Lord Jesus on earth, starting with Mary's family travel to Bethlehem and His birth until He grew in stature and wisdom with God and men.

บทสรุป ในบทนี้ได้เสนอการอธิบายอย่างสวยงามถึงเหตุการณ์ สถานที่ และประชาชนที่อยู่รอบๆการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พระเจ้าได้เฝ้าประชาชนต่างๆให้ประกาศถึงการมาของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานบนโลก ชาวที่ได้ให้โดยทูตสวรรค์และโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ประชาชนเหล่านี้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า จุดเน้นในบทนี้นั้นอยู่ที่พระเยซูเจ้าติดตามกฎที่พระบิดาได้ให้ไว้แก่มนุษย์และในความเป็นมนุษย์ของพระองค์นั้น พระองค์ด้วยกันมอบตัวของพระองค์เองต่อผู้ดูแลแห่งโลกของพระองค์ ต่อไปข้างหน้า เราได้พบเหตุการณ์อย่างชัดเจนจากชีวิตของพระเยซูบนโลก เริ่มจากครอบครัวของมารีย์ออกเดินทางไปยังเบทเลเฮมและการเกิดของพระองค์จนกระทั่งพระองค์ได้เติบโตในความก้าวหน้าและความฉลาดกับผู้เป็นเจ้าและคน

Luke 2:1-5. Joseph and his betrothed Mary, who was with the Child, traveled from Nazareth of Galilee to Bethlehem in Judea to register as required by the order of Caesar Augustus. **Luke 2:6-7.** Mary gives birth to her firstborn Son, our Lord Jesus, in Bethlehem in a manger. **Luke 2:8-14.** These verses represent the annunciation of the birth of the beloved Son of God to a group of shepherds by an angel and a multitude of heavenly hosts praising God.

ลูกา 2:1-5 โจเซฟและคู่หมั้นของท่านมารีย์ ซึ่งได้ตั้งครรภ์

ได้เดินทางจากนาซาเร็ทของกาลิลีไปยังเบทเลเฮมของยูเดียเพื่อจดทะเบียนตามที่มิคำสั่งของซีซาร์ออกัสตัส **ลูกา 2:6-7**

มารีย์คลอดพระบุตรคนแรกของเธอ พระเยซูเจ้าของเรา ที่เบทเลเฮมในรางหญ้า **ลูกา 2:8-14**

ในข้อเขียนนี้ได้บอกถึงการประกาศถึงการเกิดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ายังกลุ่มผู้เลี้ยงแกะโดยทูตสวรรค์และจำนวนมากมายของเหล่าทูตสวรรค์บูชาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

Luke 2:15-20. The Lord chose some poor shepherds to be messengers in that region about the birth of the beloved Son of God, our Savior, who is Christ the Lord. The birth of the Savior went unnoticed in the town until these shepherds came and proclaimed to them that the Savior was born. **Luke 2:21.** The beloved Son of God is circumcised and given the name Jesus. **Luke 2:22-24.** The Lord Jesus is brought to the temple in Jerusalem after Mary's days of purification have passed to be dedicated to the Lord. The Lord Jesus followed all the commandments the Father gave humans, even from His birth.

ลูกา 2:15-20

พระเจ้าทรงเลือกคนเลี้ยงแกะที่ยากจนบางคนให้เป็นผู้ส่งข่าวในเขตนั้นเกี่ยวกับการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ซึ่งคือพระคริสต์เจ้า

การเกิดของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้มีขึ้นโดยที่ไม่มีใครในเมืองสังเกตเห็นจนกระทั่งเหล่าผู้เลี้ยงแกะนี้ได้มาและได้ประกาศแก่พวกเขาว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้ถือกำเนิด **ลูกา 2:21** พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้รับการเข้าสุหนัตและพระนามพระเยซูได้มอบแก่พระองค์ **ลูกา 2:22-24**

พระเยซูเจ้าได้ถูกนำไปยังธรรมศาลาในเยรูซาเล็มหลังจากที่วันแห่งการทำให้บริสุทธิ์ของมารีย์ได้ครบเพื่อได้อุทิศถวายแก่พระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พระเยซูเจ้าได้ทำตามคำสั่งทุกอย่างที่พระบิดาได้ให้แก่มนุษย์ แม้จากการถือกำเนิดของพระองค์

Luke 2:25-35. A man of God, Simeon, by the power of the Holy Spirit, recognized the Lord Jesus as the Savior of the world when He was brought to the temple in Jerusalem. Simeon was a tool for the Lord God to identify the

Lord Jesus and show people that even His beloved Son follows the Law and completes all the Law. **Luke 2:36-38**. Anna, a prophetess, had gained knowledge about the beloved Son of God and told people at that time about the Lord Jesus, the Redeemer of the world. **Luke 2:39-52**. These verses tell us two times that the Lord Jesus grew in stature and wisdom, the first after His dedication in the temple and the second after His tarrying behind in the temple at twelve years old. The emphasis in this section about the beloved Son of God is that He has a duty to fulfill by worshiping the Father and, in His humanity, He is also obeying His earthly family.

ลูกา 2:25-35 ชายของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า ซีเมียน โดยอำนาจแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

ได้รับรู้ว่าพระเยซูเจ้าเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกเมื่อพระองค์ได้ถูกนำมายังธรรมศาลาในเยรูซาเล็ม

ซีเมียนได้เป็นเครื่องมือสำหรับพระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าเพื่อชี้แจงพระเยซูเจ้าและแสดงแก่ประชาชนว่าแม้แต่พระบุตรสุดที่รักได้ทำตามกฎและทำให้กฎทั้งหมดนั้นสมบูรณ์ ลูกา 2:36-38 อันนา ผู้พยากรณ์หญิง ได้รับความรู้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

และได้บอกแก่ประชาชนในเวลานั้นเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า พระผู้ให้รอดของโลก ลูกา 2:39-52

ในข้อเขียนนี้ได้บอกแก่เราสองครั้งนั้นว่าพระเยซูเจ้าได้เติบโตในร่างและความฉลาด

ครั้งแรกหลังจากการอุทิศถวายของพระองค์ในธรรมศาลาและครั้งที่สองหลังจากที่พระองค์ทรงอยู่เบื้องหลังในธรรมศาลาเมื่อมีอายุสิบสองขวบ

จุดมุ่งหมายในส่วนนี้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้านั่นว่าพระองค์ได้มีหน้าที่อย่างเต็มส่วนในการบูชาพระบิดาและ

ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ด้วยกันพระองค์เพื่อพิงครอบครองทางโลกของพระองค์

¹ Now it came to pass in those days, there went out a decree from Caesar Augustus, that all the world should be **registered**.

¹ เวลาได้ผ่านไปในวันนั้น ได้มีกฎออกไปจากซีซาร์ ออกัสตัส นั้นว่าทั้งโลกต้องมีการลงทะเบียน

Comments 2:1. Give attention to the words “all the world”; this here does not mean the whole world that the Lord has created. This world is only the world that was in Augustus’ mind for registration.

ความเห็น 2:1 ให้ความสนใจต่อคำว่า “ทั้งโลก” ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าทั้งโลกที่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้สร้าง

นี้เป็นเพียงแต่โลกในความคิดของออกัสตัสสำหรับลงทะเบียน

² This was the first **registration before** Quirinius was governor of Syria.

² นี่เป็นครั้งแรกที่มีการลงทะเบียนเกิดขึ้นก่อนที่ควิรินุสเป็นเจ้าเมืองของซีเรีย

Comments 2:2. The correct translation of this verse must state, “This was the first registration before,” not “This was the first registration when.” **Q:** Why does the Bible mention Quirinius here? **A:** This information is given just to emphasize the period of time when this registration took place. This also gives us information about the world’s political situation and confusion during that period of time. **Q:** Why are not we given an exact year of this registration but instead we are granted some general timeline? **A:** The registration does not need to be described in detail. Even if the Lord will tell us the exact time, there will still be many arguments among humans. Also, the time recorded by humans (historians) is not correct; that is why the Lord never gives exact time here.

ความเห็น 2:2 คำแปลที่ถูกต้องของข้อนี้ต้องแปลว่า “นี่เป็นครั้งแรกที่มีการลงทะเบียนเกิดขึ้นก่อน” ไม่ใช่ “การลงทะเบียนเกิดขึ้นเมื่อ” คำถาม

ทำไมพระคัมภีร์จึงได้บอกเกี่ยวกับควิรินุสในที่นี้? คำตอบ การลงทะเบียนนี้ได้ให้เพียงรายละเอียดของเวลาเมื่อการลงทะเบียนนี้ได้เกิดขึ้น

นี้ด้วยกันให้ข่าวเกี่ยวกับสภาพการเมืองของโลกและความสับสนในช่วงเวลานั้น คำถาม

ทำไมเราไม่ได้รับปีที่แน่นอนสำหรับการลงทะเบียนนี้แต่แทนที่เราได้รับเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น? คำตอบ

ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้เวลาอันแน่นอนต่อการลงทะเบียนนี้อย่างละเอียด แม้ว่าถ้าพระเจ้าผู้เป็นเจ้าจะบอกแก่เราเวลาอันแน่นอน

ที่นั่นก็ยังคงมีการโต้แย้งกันระหว่างมนุษย์ด้วยกัน เวลาที่มนุษย์ได้บันทึกไว้(สำนักทะเบียน)นั้นไม่ถูกต้อง

นั่นคือทำไมพระเจ้าผู้เป็นเจ้าไม่เคยให้เวลาอันแน่นอนในที่นี้

³ And all went to **be registered**, everyone to his own city.

³ และทุกคนได้ออกไปเพื่อลงทะเบียน ทุกคนกลับไปยังเมืองของตน

⁴ And Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, **to** Judea, to the city of David, which is called Bethlehem, because he was of the house and **lineage** of David;

⁴ และโยเซฟไปด้วยกันได้ขึ้นไปจากกาสิลี ออกมาจากเมืองนาซาเร็ท ไปถึงจูเดีย ซึ่งเป็นเมืองของดาวิด ซึ่งเรียกว่าเบทเลเฮม เพราะเขามีบ้านและเป็นเชื้อสายของดาวิด

Comments 2:3-4. Many Bible verses explain why the Lord Jesus was born in Bethlehem (Luke 1:27, 32-33, Luke 2:11; 1 Samuel 16:4, 13).

“He was of the house and lineage of David.” Joseph will be a caretaker of the Lord Jesus. The Bible has linked the Lord to the house of David because, on this earth, people will take Joseph as the father of the Lord. Also, note that the Bible mentions the Lord as a carpenter, a trade that Joseph the Lord’s caretaker had. This name indicates that Joseph taught the Lord Jesus the knowledge of carpentry and did his duty as the caretaker of the Lord Jesus on earth.

ความเห็น 2:3-4 มีหลายข้อเขียนในพระคัมภีร์อธิบายว่าทำไมพระเยซูเจ้าได้ถือกำเนิดในเบทเลเฮม (ลูกา 1:27,32-33, ลูกา 2:11, 1 ซามูเอล 16:4,13)

“เขามีบ้านและเป็นเชื้อสายของดาวิด” โยเซฟจะเป็นคนดูแลของพระเยซูเจ้า พระคัมภีร์ได้เชื่อมโยงพระผู้เป็นเจ้าไปยังครอบครัวของดาวิด บนโลกนี้ ประชาชนจะถือว่าโยเซฟเป็นบิดาของพระผู้เป็นเจ้า ด้วยกัน สิ่งสุดท้ายที่นั่นว่าพระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้านั้นเป็นช่างไม้ อาชีพของโยเซฟผู้ดูแลของพระผู้เป็นเจ้าได้มี ชื่อนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าโยเซฟได้สอนพระเยซูเจ้าให้รู้จักการเป็นช่างไม้และท่านได้ทำหน้าที่ของผู้ดูแลของพระเยซูเจ้าบนโลก

⁵ to register with Mary, who was betrothed to him, being with **Child**.

⁵ เพื่อลงทะเบียนกับมารีย์ ผู้ซึ่งได้หมั้นไว้กับเขา นางตั้งท้อง **เด็ก**

Comments 2:5. Mary is betrothed to Joseph but with a Child. In this situation, we see the trouble Joseph and his family face because they are with the begotten Son of God. Even with this blessing, they still face difficulties in life.

In Matthew 1:20, an angel appears to Joseph and tells him to take Mary as his wife, but this verse here indicates that they are still betrothed. Joseph and Mary were betrothed together but had not had the marriage ceremony yet. At that time, by tradition, the betrothed period could be a long time.

ความเห็น 2:5 มารีย์ได้เป็นคู่หมั้นของโยเซฟแต่ตั้งครรภ์บุตร ในสภาพนี้

เราเห็นได้ถึงความยากลำบากของโยเซฟและครอบครัวของเขาที่ต้องเผชิญเพราะพวกเขาอยู่กับพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้า ถึงแม้ว่าด้วยพระพรนี้ พวกเขายังคงต้องเผชิญกับความยากลำบากของชีวิต

ในมัทธิว 1:20 ทูตสวรรค์ปรากฏแก่โยเซฟและบอกให้ท่านรับมารีย์เป็นภรรยาของท่าน แต่ในข้อนี้ในที่นี้ได้บอกว่าคุณยังคงเป็นคู่หมั้นกัน โยเซฟและมารีย์ได้เป็นคู่หมั้นแต่ยังไม่ได้เข้าสู่การแต่งงานกัน ในเวลานั้น ตามประเพณี ระยะเวลาแห่งการหมั้นอาจจะเป็นเวลายาวนาน

⁶ And it came to pass, while they were there, the days were fulfilled that she should **give birth**.

⁶ และเวลามันได้มาถึง ขณะที่พวกเขาอยู่ที่นั่น เวลาได้มาถึงกำหนดวันที่เธอจะคลอดบุตร

Comments 2:6. In accordance with the Old Testament prophecy from Micah 5:2, the Messiah will be born in Bethlehem. The place where the Messiah must be born will be as God the Father has set it. As this verse tells us, Mary gave birth to the Lord Jesus in Bethlehem.

ความเห็น 2:6 ในความสอดคล้องกับพันธสัญญาเดิมคำพยากรณ์จากมีคาห์ 5:2 มาธิยาห์จะเกิดในเบทเลเฮม

ดังที่ได้มีกำหนดไว้โดยพระบิดาว่าที่ใดมาธิยาห์จะต้องเกิด ตามข้อนี้ได้บอกแก่เรา มารีย์ได้คลอดพระเยซูเจ้าที่เบทเลเฮม

⁷ And she brought forth her firstborn **Son**; and she wrapped **Him** in swaddling clothes, and laid **Him** in a manger, because there was no room for them in the inn.

⁷ และเธอได้คลอด **บุตรชาย** คนแรกของเธอ และเธอได้เอาผ้าอ้อมพัน **พระองค์** และได้วาง **พระองค์** ในรางหญ้า

เพราะว่าไม่มีห้องว่างสำหรับพวกเขาในโรงแรม

Comments 2:7. “And she brought forth her firstborn Son.” This statement is significant because the Bible tells us that the firstborn male belongs to the Lord (See Exodus 13:2). In this place, for a woman who can give birth to the Lord Jesus, her firstborn child can only be the Lord. She must have had no children before the Lord Jesus. This verse emphasizes again that Mary is worthy.

“And she wrapped Him in swaddling clothes.” This tells us about their situation. As they travel, they have nothing prepared. When the Lord of life was born on this earth, He did not come with the luxury of this earth. This is the example for all humans to see: you come empty and leave empty; things on this earth will not make you someone important in heaven.

ความเห็น 2:7 “และเธอได้คลอดพระบุตรชายคนแรกของเธอ”

สิ่งนี้เป็นสำคัญเพราะพระคัมภีร์ได้บอกเรานี้ว่าบุตรชายคนแรกที่เกิดเป็นของพระผู้เป็นเจ้า(มองอพยพ 13:2) ในที่นี้สำหรับผู้หญิงที่สามารถให้กำเนิดแก่พระเยซูเจ้า บุตรชายคนแรกของเธอสามารถเป็นเพียงเป็นพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น เธอต้องไม่มีบุตรคนอื่นก่อนพระเยซูเจ้า ในข้อนี้ได้เน้นอีกเกี่ยวกับมารีย์ว่าเป็นผู้หญิงที่มีคุณค่าพอ

“และเธอเอาผ้าอ้อมพันพระองค์” ในที่นี้ได้บอกเราถึงสภาพของพวกเขา เมื่อพวกเขาเดินทาง พวกเขาไม่ได้เตรียมสิ่งใด เมื่อพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตได้เกิดบนโลกนี้ พระองค์ไม่ได้มาด้วยความสำคัญของโลกนี้ นี่คือการอย่างแก่มนุษย์ทุกคนให้เห็น คุณมาตัวเปล่าและจากไปตัวเปล่า สิ่งของของโลกนี้จะไม่ทำให้คุณเป็นคนสำคัญในสวรรค์

“And laid Him in a manger.” Look at the first experience of the Lord of life; He did not lie down in a soft bed on His first day on earth. The Lord has created nature, and the Lord of life used the natural things that the Father created to be the place to lie down: manger and the material to lie down, plain material from nature, simple, no artificial additives. That was where the Lord of Life first slept.

“Because there was no room for them in the inn.” There should be no place used by humans for the Lord of life to be born in. The inn is a place where humans rest, but Mary, as a human, does not have that chance to stay in the inn. Because she will give birth to the Lord of Life, and this birth must not be in a place where humans have used it, like an inn where many humans have used it, so that is why no room for them in the inn was found. The Father did not want His beloved Son to be born in a place or bed used by other humans before. That is why the birth of the Lord Jesus came at a time when they could not find a room in an inn.

“และวางพระองค์ในรางหญ้า” มองที่ประสบการณ์แรกของพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตเสด็จ

พระองค์ไม่ได้นอนอยู่ในที่นอนอันอ่อนนุ่มในวันแรกของพระองค์บนโลก พระเจ้าได้สร้างธรรมชาติ

และพระเจ้าของชีวิตได้ใช้สิ่งธรรมชาติที่พระบิดาได้สร้างเพื่อทำเป็นที่นอน รางหญ้าและวัสดุเพื่อนอน วัสดุธรรมชาติอย่างธรรมชาติ ไม่มีสิ่งแปลกปลอมเพิ่มเติม นั่นคือที่ที่พระผู้เป็นเจ้าของชีวิตได้ใช้เป็นที่แรกสำหรับนอนหลับ

“เพราะว่าไม่มีห้องว่างสำหรับพวกเขาในโรงแรม” ที่นี้ไม่ควรจะเป็นที่ใช้โดยมนุษย์สำหรับพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตจะเกิด

โรงแรมเป็นที่ที่มนุษย์ได้ใช้เพื่อพักผ่อน แต่มารีย์ เป็นมนุษย์ นั่นที่ไม่ได้มีโอกาสที่จะได้พักในโรงแรม เพราะเธอจะคลอดพระผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิต และการเกิดนี้คือเป็นที่ที่มนุษย์ไม่ได้ใช้มัน เหมือนโรงแรมเป็นที่ที่มนุษย์หลายคนได้ใช้มัน

ดังนั้นคือทำไมพวกเขาจึงไม่พบห้องในโรงแรมสำหรับพวกเขา

พระบิดาไม่ต้องการให้พระบุตรสุดที่รักของพระองค์เกิดในสถานที่หรือเตียงที่ใช้โดยมนุษย์อื่นมาก่อน

นั่นคือทำไมการเกิดของพระเยซูเจ้าจึงได้มีขึ้นในเวลานี้เมื่อพวกเขาไม่สามารถหาห้องพักในโรงแรม

⁸ And there were shepherds in the same **region lodging** in the fields and keeping watch by night over their flock.

⁸ และในเขตนั้นมีผู้เลี้ยงแกะพักอยู่ในทุ่งหญ้าและเฝ้าแกะในเวลากลางคืน

Comments 2:8. This verse talks about common people, the shepherds who take care of the sheep in the fields. The Lord has brought them to this region.

“Keeping watch by night over their flock.” The shepherds who watch during the night have no interactions with outsiders and will have their minds at peace and clean. This will make them able to communicate with the Lord more easily than others.

ความเห็น 2:8 ในข้อนี้ได้พูดถึงคนสามัญทั่วไป คนเลี้ยงแกะที่ดูแลแกะในทุ่ง พระผู้เป็นเจ้าได้นำพวกเขามาในเขตนี้

“เฝ้าแกะในเวลากลางคืน” เหล่าคนเลี้ยงแกะซึ่งเฝ้าในเวลากลางคืนไม่ยุ่งเกี่ยวกับคนภายนอกและจะมีความคิดของพวกเขาสงบและสะอาด สิ่งนี้จะทำให้พวกเขาสามารถติดต่อกับพระผู้เป็นเจ้าได้ง่ายกว่าคนอื่น ๆ

⁹ And an angel of the Lord stood by them, and the glory of the **Lord** shone **around** them, and they **feared with great fear.**

⁹ และทูตสวรรค์ได้มายังพวกเขา และพระศิโรนของ **พระเจ้า** ได้ส่งไปรอบๆพวกเขา และพวกเขาได้มีความกลัวเป็นอย่างมาก

Comments 2:9. The shepherds were common people, but they saw the glory of the Most High God around them. They will be the witnesses to all humans to the birth of the Son of God. The Lord has chosen the poor and unimportant of society to be the witnesses to the birth of His Son.

“And they feared with great fear.” In this place, there is a clear picture of the glory of the Lord and His high power. Humans will be afraid and fearful just thinking about it.

ความเห็น 2:9 เหล่าคนเลี้ยงแกะนี้ได้เป็นคนสามัญ แต่พวกเขาได้เห็นพระสิริของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสูงสุดรอบๆพวกเขา

พวกเขาจะเป็นพยานให้แก่มนุษย์ทุกคนเกี่ยวกับการเกิดแห่งพระบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

พระเจ้าได้เลือกคนจนและไม่มีความสำคัญในสังคมเพื่อเป็นพยานในการเกิดของพระบุตรของพระองค์

“และพวกเขามีความกลัวเป็นอย่างมาก” ในที่นี้ ที่ภาพแห่งพระสิริของพระเจ้าผู้เป็นเจ้านั้นชัดเจนและอำนาจสูงส่งของพระองค์ มนุษย์จะมีความกลัวและอย่างกลัวแม้เพียงความคิดเกี่ยวกับมัน

¹⁰ And the angel said to them, **Fear not**; for behold, I bring to you good news of great joy which will be to all the people.

¹⁰ และทูตสวรรค์ได้พูดกับพวกเขา อย่าได้กลัว เพราะดูเถิด เรายำนำข่าวดีมายังพวกเขาซึ่งจะเป็นแก่ทุกคนด้วย

Comments 2:10. In this verse, the angel tells the good news not just to the poor like them but to all the people who will hear about what they have seen and heard. There was no need to be fearful of the good news, but to be in awe of the good news for all humans. The Lord has sent His glory with His beloved Son to shine for all the humans on earth, not just for His people but for all the world.

ความเห็น 2:10 ในข้อนี้ ทูตสวรรค์บอกข่าวดีไม่เพียงแต่คนยากจนอย่างพวกเขาแต่สำหรับทุกคนที่จะได้ยินเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาได้เห็นและได้ยิน ในที่นี้ไม่ต้องมีความกลัวต่อข่าวดี แต่มีความตระหนักถึงข่าวดีสำหรับมนุษย์ทุกคน

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ส่งพระสิริของพระองค์กับพระบุตรสุดที่รักของพระองค์เพื่อส่องสว่างสำหรับมนุษย์ทุกคนบนโลก

ไม่ใช่เพียงแต่ประชาชนของพระองค์เท่านั้นแต่สำหรับทั้งโลก

¹¹ For **was** born to you this day in the city of David a **Savior**, who is **Christ** the **Lord**.

¹¹ เพราะในขณะนี้ได้ถือกำเนิดเพื่อพวกเขาในเมืองของดาวิด **พระเจ้าผู้ช่วยให้รอด** ผู้ซึ่งคือ **พระคริสต์** ผู้คือ **พระเจ้า**

Comments 2:11. The city of David is Bethlehem, which is in Judea, as told in verse 4. In this verse, the Father clearly tells all humans that the Savior of the world is His beloved Son, who is Christ the Lord.

ความเห็น 2:11 เมืองของดาวิดคือเบทเลเฮม ซึ่งอยู่ในยูเดีย ดังที่ได้บอกในข้อที่ 4 ในข้อนี้

พระบิดาบอกแก่มนุษย์ทั้งหลายอย่างชัดเจนนั้นว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแห่งโลกคือพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ ผู้คือพระคริสต์เจ้า

¹² And this is the sign to you: **You will** find a **Baby** wrapped in swaddling clothes and lying in a manger.

¹² และนี่คือหมายสำคัญแก่พวกเขา คือ เจ้าจะพบ **พระกุมาร** ได้พันอยู่ในผ้าอ้อมและนอนอยู่ในรางหญ้า

Comments 2:12. The beloved Son of God comes in human form as a helpless baby. The first place the Lord of Life has been as a human is not in a palace but in a manger, a place used for feeding the animals. But He did not come to feed the animals. The Lord of Life has come to feed the humans with His own blood for salvation.

ความเห็น 2:12 พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาในรูของมนุษย์ดังเป็นเด็กทารกน้อย

สถานที่แรกที่สำหรับพระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตได้เป็นมนุษย์ได้ใช้ในที่นี้ไม่ใช่ราชวังแต่ในรางหญ้า ที่สำหรับให้อาหารแก่สัตว์

แต่พระองค์ไม่ได้มาให้อาหารแก่สัตว์ พระเจ้าผู้เป็นเจ้าแห่งชีวิตได้มาให้เพื่อให้อาหารแก่มนุษย์ด้วยพระโลหิตของพระองค์เองสำหรับได้รับความรอด

¹³ And suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly host praising **God**, and saying:

¹³ และในทันใดที่นั่นได้มีเหล่าทูตสวรรค์จำนวนมากมายทูตแห่งสวรรค์ถวายพระพรแด่ **พระเจ้าผู้เป็นเจ้า** และพูดว่า

Comments 2:13. “Heavenly hosts.” The heavenly hosts have been created before the earth was created. They are like angels, but the heavenly hosts themselves have form in real substance that can be felt, but not by humans. They are all beings, but their substance is not of this earth.

It will be difficult to imagine the number of heavenly hosts present here at the celebration of the Lord Jesus' birth on earth. There are many human souls in heaven (the ones that went through the earth's trials already), but the heavenly hosts themselves are much more than human souls, and all heavenly hosts will have one heart to glorify the Father. The voice of those sounds coming from the heavenly hosts is the voice the Father enjoys hearing. The point of this is that at the birth of the Lord Jesus on earth, many heavenly hosts were present, and all came to rejoice at His birth and glorify the Father.

ความเห็น 2:13 “ทูตแห่งสวรรค์” ทูตแห่งสวรรค์ได้ถูกสร้างขึ้นมาก่อนที่ได้สร้างโลก พวกเขาเหมือนกับเทวดา แต่ทูตแห่งสวรรค์เองพวกเขามีร่างที่สร้างจากวัสดุนั้นที่สามารถสัมผัสได้ แต่ไม่ใช่โดยมนุษย์ พวกเขามีชีวิต แต่สติของพวกเขาก็ไม่ใช่ของโลกนี้ มันจะเป็นการยากที่จะคิดถึงจำนวนของชาวสวรรค์ที่มาในที่นี้เพื่อฉลองการถือกำเนิดของพระเยซูเจ้าบนโลก มันมีจำนวนมากของวิญญาณของมนุษย์ในสวรรค์(พวกที่ได้ผ่านความยากลำบากนั้นของโลกแล้ว) แต่ชาวสวรรค์เองนั้นมีมากกว่าวิญญาณของมนุษย์ และชาวสวรรค์เองจะมีใจเดียวกันเพื่อบูชาพระบิดา เสียงของพวกเขาที่มาจากชาวสวรรค์นี้เป็นเสียงที่พระบิดามีความยินดีที่จะได้ยิน ในจุดนั้นนั้นเมื่อพระเยซูเจ้าได้ถือกำเนิดบนโลก ในที่นี้ได้มีมากมายชาวสวรรค์ และทุกท่านได้มาเพื่อร่วมความยินดีต่อการเกิดของพระองค์และบูชาพระบิดา

¹⁴ Glory to **God** in the highest,
And on earth peace among men **with** whom **He** is pleased.

¹⁴ พระสิริมิแต่ **พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า** ในที่สูงที่สุด

และบนโลกสันติสุขระหว่างคนผู้ซึ่ง **พระองค์** ได้ทรงโปรด

Comment 2:14. “Glory to God in the highest.” Pay attention; people of God should always start their day of life with “glory to God in the highest.” Humans do not have in them anymore to think about who is the highest here on earth, but God is the highest, not just in heaven, but on the earth and below the earth as well. That is the position that God is in; God is the highest in all; this is not just about in the mind and in the heart, but in both worlds, seen and unseen, He is the highest.

ความเห็น 2:14 “พระสิริมิแต่ พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าในที่สูงที่สุด” ให้ความสนใจ ตลอดเวลาประชาชนของพระเจ้าควรที่จะเริ่มวันแห่งชีวิตของพวกเขาด้วย “พระสิริมิแต่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าในที่สูงที่สุด” เหล่ามนุษย์ไม่มีในพวกเขาแล้วที่จะคิดเกี่ยวกับว่าใครคือผู้สูงที่สุดบนโลก แต่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้านั้นสูงที่สุด ไม่ใช่เพียงแต่ในสวรรค์ แต่บนโลกและได้โลกด้วยเช่นเดียวกัน นั่นคือตำแหน่งที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าเป็น พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าคืออยู่เหนือทุกอย่าง ไม่มีอะไรเพียงแต่ในความคิดและในใจ แต่ในทั้งสองโลก เห็นได้และไม่เห็นได้ พระองค์คือผู้สูงที่สุด

“And on earth peace among men with whom He is pleased.” This is the moment when the Lord Jesus was born in the manger, during the night, when the heavenly hosts were praising God. Those who glorify the birth of the beloved Son of God are the people the Father is well pleased with. He will be among those on earth with whom He is well pleased and will give them peace.

“และบนโลกสันติสุขระหว่างคนผู้ซึ่งพระองค์ทรงโปรด” ในขณะนี้เมื่อพระเยซูเจ้าได้เกิดในรางหญ้า เวลากลางคืน

เมื่อชาวสวรรค์อวยพระพรบูชาพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า พวกนั้นได้บูชาการเกิดแห่งพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าคือประชาชนที่พระบิดามีความยินดีด้วย พระองค์จะอยู่ระหว่างพวกเขาบนโลกกับผู้ซึ่งพระองค์มิได้ความยินดีและจะให้ความสงบสุขแก่พวกเขา

¹⁵ And it came to pass, **as** the angels **departed** from them into **the** heaven, the shepherds said one to another, Let us now go even to Bethlehem and see this **spoken-word** that **has** come to pass, which the **Lord has** made known **to** us.

¹⁵ และเมื่อเวลาผ่านไป เมื่อเหล่าทูตสวรรค์ได้จากพวกเขากลับไปยังสวรรค์ เหล่าผู้เลี้ยงแกะได้พูดต่อกันและกัน

ให้พวกเราไปยังเบทเลเฮมและดูสิ่งเหล่านั้นที่เกิดขึ้น ซึ่ง **พระเจ้า** ได้ให้พวกเรา

Comments 2:15. “As the angels departed from them into the heaven.” The angels here refer to the angel and the heavenly host from verse 13. The angels and heavenly hosts dwell in distinct parts of heaven with different levels of responsibility.

ความเห็น 2:15 “เมื่อเหล่าทูตสวรรค์จากพวกเขากลับไปยังสวรรค์” ทูตสวรรค์ในที่นี้หมายถึงเทวดาและชาวสวรรค์จากข้อ 13

เทวดาและชาวสวรรค์อยู่ในส่วนที่แตกต่างกันของสวรรค์ด้วยมีชั้นๆของหน้าที่รับผิดชอบ

“Let us now go even to Bethlehem and see this spoken-word that has come to pass.” We can say that the angel and the heavenly host appeared to the shepherds during the night (see verses 8 and 9). It is hard to walk during the night, and we can say that the shepherds started to go to Bethlehem after the birth of the Lord Jesus in the manger (see verse 14). The Lord does not look at the position of a person on earth. The people the Lord has chosen to know the Savior of the world is coming are these shepherds, and these shepherds have left everything and went to see that the spoken-word has come to pass.

“ให้พวกเขาไปยังเบทเลเฮมและดูสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น” เราสามารถพูดได้นั้นว่าทูตสวรรค์ได้ปรากฏแก่เหล่าคนเลี้ยงแกะในเวลากลางคืน (มองในข้อ 8 และ 9) มันเป็นการลำบากที่จะเดินในเวลากลางคืน

และเราสามารถพูดได้นั้นว่าเหล่าคนเลี้ยงแกะได้เริ่มเดินทางไปยังเบทเลเฮมหลังจากการเกิดของพระเยซูเจ้าในรางหญ้า (มองในข้อ 14)

พระเจ้าไม่ได้มองที่ตำแหน่งหน้าที่ของคนบนโลก ประชาชนที่พระเจ้าเป็นเจ้าได้เลือกเพื่อรู้พระผู้ช่วยให้รอดของโลกคือเหล่าผู้เลี้ยงแกะนี้ และเหล่าผู้เลี้ยงแกะนี้ได้ฟังทุกอย่างและได้ไปเพื่อดูสิ่งเหล่านี้ที่ได้ออกแก่พวกเขาได้เกิดขึ้น

¹⁶ And they came with haste, and found both Mary and Joseph, and the **Baby** lying in the manger.

¹⁶ และพวกเขาก็รีบมา และได้พบเขาทั้งสองนางมารีย์และโยเซฟ และ **พระกุมาร** นอนอยู่ในรางหญ้า

Comments 2:16. Because Mary and Joseph could not find another place to stay at that time, they stayed here for some time.

ความเห็น 2:16 เพราะในเวลานั้นมารีย์และโยเซฟไม่สามารถหาที่อื่นเพื่อพัก พวกเขาได้พักในที่นี้เพียงเวลาหนึ่ง

“They came with haste.” This tells us that the shepherds came quickly, but it still took them some time to reach the manger where the Baby Lord Jesus was laid. Even though verse 8 tells us that the shepherds were in the same region, the distance to travel by foot without roads, as we have now, took them some time.

The beloved Son of God came into the world, but the people who came to see Him first were these poor shepherds. And they have seen the Savior of the world lying in the manger used for feeding the animals.

In this verse, when the shepherds came to see the Baby, Mary and Joseph were surprised by how they knew. They were in this little place having a Baby, and suddenly, many shepherds came to see the Baby.

They must have questioned themselves how the shepherds knew they were having a Baby. But the shepherds told them that they came to see the Baby whom the angels told them about. Think about what this act would tell Mary in her heart concerning her Baby.

“พวกเขาจรีบมา” สิ่งนี้ได้บอกเรานั้นว่าคนเลี้ยงแกะนี้ได้มาโดยเร็ว แต่พวกเขายังคงใช้เวลาหนึ่งเพื่อไปถึงรางหญ้าที่ซึ่งพระกุมารพระเยซูเจ้าได้นอน

ถึงแม้ว่าในข้อ 8 ได้บอกเรานั้นว่าคนเลี้ยงแกะได้อยู่ในเขตเดียวกัน ระยะเวลาเดินทางโดยเท้าไม่มีถนน เหมือนที่เราในเวลานี้ พวกเขาใช้เวลา นาน

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นเจ้าได้มายังโลก แต่ประชาชนที่ได้มาดูพระองค์แรกคือเหล่าผู้เลี้ยงแกะที่ยากจนนี้

และพวกเขาได้พบพระผู้ช่วยให้รอดของโลกนอนในรางหญ้าที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ในข้อนี้ เมื่อเหล่าคนเลี้ยงแกะได้มาเพื่อพบพระกุมาร

มันได้ทำให้มารีย์และโยเซฟประหลาดใจว่าพวกเขาได้รู้ได้อย่างไร พวกเขาทำได้อยู่ในที่เล็กๆมีพระกุมาร

แต่คนเลี้ยงแกะหลายคนได้บอกพวกเขาว่าพวกเขาได้มาหาพระกุมารผู้ซึ่งทูตสวรรค์บอกแก่พวกเขาเกี่ยวกับ

คิดเกี่ยวกับการจะบอกมารีย์ถึงวลในใจของเธอเกี่ยวกับพระกุมารของเธอ

¹⁷ And **having seen**, they **proclaimed** concerning the saying which was spoken to them about this **Child**.

¹⁷ และเมื่อได้เห็น พวกเขาได้ประกาศถึงคำซึ่งได้บอกแก่พวกเขาเกี่ยวกับ **พระกุมาร** นี้

Comments 2:17. In this verse, we see that the Lord stirred up the hearts of these commoners, as the word says, concerning the saying about the Child. The spoken-word captured the hearts of these poor people, and they went to check and found what they had been told.

“They proclaimed.” They made “the saying about the Child” known to the people in that town. They did not need to talk to Mary and Joseph anymore, so they went and spoke to the people in town.

“Concerning the saying.” See verses 10 to 14.

ความเห็น 2:17 ในข้อนี้ เราได้พบนั้นว่าพระเจ้าได้เร้าใจของเหล่าคนธรรมดา นี้ ดังที่พระคำได้บอก เกี่ยวกับสิ่งที่ได้บอกนี้เกี่ยวกับพระกุมาร

พระคำได้จับใจของเหล่าคนจนนี้ และพวกเขาได้ไปตรวจสอบและได้พบตามที่พวกเขาได้รับการบอก

“พวกเขาได้ประกาศ” พวกเขาได้ทำ “บอกแก่พวกเขาเกี่ยวกับพระกุมาร” ให้รู้แก่ประชาชนในเมืองนั้น พวกเขาไม่ตั้งพูดกับนางมารีย์และโยเซฟอีกต่อไป ดังนั้นพวกเขาได้ไปและได้พูดกับประชาชนในเมือง “ประกาศถึงคำ” มองในข้อ 10 ถึง 14

¹⁸ And all that heard it **marveled concerning** the things which were spoken **to** them by the shepherds.

¹⁸ และพวกเขาทั้งหมดที่ได้ยินมันได้มีความประหลาดใจต่อสิ่งที่ได้บอกแก่พวกเขาโดยเหล่าผู้เลี้ยงแกะ

Comments 2:18. The birth of the Savior went unnoticed in the town until these shepherds came and proclaimed to them that the Savior was born. The word spoken by these commoners, the truth about the beloved Son of God, has brought joy and surprise to all the people who heard about the birth of the Savior.

ความเห็น 2:18

การเกิดของพระผู้ช่วยให้รอดเป็นไปโดยไม่มีใครสังเกตเห็นในเมืองจนกระทั่งเหล่าคนเลี้ยงแกะนี้ได้มาและประกาศแก่พวกเขาว่าพระผู้ช่วยให้รอดได้ถือกำเนิด คำที่ได้บอกโดยคนธรรมดาพวกนี้ ความจริงเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า ได้นำความยินดีและความประหลาดใจแก่ทุกคนที่ได้ยินเกี่ยวกับการเกิดของพระผู้ช่วยให้รอด

¹⁹ But Mary kept all these **matters**, pondering them in her heart.

¹⁹ แต่มารีย์ได้เก็บสิ่งเหล่านี้ คำนึงถึงมันในใจของเธอ

Comments 2:19. People have a problem with this verse because Mary was already pregnant by the Holy Spirit, and why then does she still need to ponder the matter that the shepherds have told about her Baby? But it was not easy for a young girl like her to be pregnant and not know what would happen to her. What happened to her body was after her heart had accepted the duty. But for herself, the heart must accept what happened in her body as well, and all that happened to her must go through her head also. Because when her body has changed, it will make her heart realize her duty as a mother, and her head will start to think, and then her soul will come to accept her duty.

ความเห็น 2:19 ประชาชนมีปัญหาในข้อนี้เพราะมารีย์ได้ตั้งครรภ์แล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

และทำไมเธอจึงต้องคำนึงเกี่ยวกับสิ่งที่เหล่าคนเลี้ยงแกะได้บอกเกี่ยวกับพระกุมารของเธอ?

แต่มันไม่ใช่สิ่งง่ายสำหรับเด็กหญิงแบบเธอที่ตั้งครรภ์และไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเธอ

อะไรที่ได้เกิดขึ้นกับร่างกายของเธอหลังจากที่ใจของเธอได้ยอมรับหน้าที่ แต่สำหรับตัวเธอเอง ใจต้องยอมรับว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นในร่างกายของเธอด้วย และทุกสิ่งนั้นก็ได้เกิดขึ้นแก่เธอต้องผ่านไปยังความคิดของเธอด้วย เพราะเมื่อร่างของเธอเปลี่ยน

มันจะทำให้ใจของเธอตระหนักถึงหน้าที่ความเป็นมารดาของเธอ และหัวใจของเธอจะเริ่มคิด และแล้วจิตวิญญาณของเธอจะมายอมรับหน้าที่ของเธอ

²⁰ And the shepherds returned, glorifying and praising **God** for all the things that they had heard and seen, as it was spoken **to** them.

²⁰ และเมื่อเหล่าผู้เลี้ยงแกะได้กลับไป บูชาและอวยพระพร **พระผู้เป็นเจ้า** ต่อทุกสิ่งนั้นที่พวกเขาได้ยินและได้เห็น แม้ถึงสิ่งที่ได้บอกแก่พวกเขา

Comments 2:20. The shepherds were talking about the birth of the beloved Son of God. They were talking among themselves, confirming the message they had received about this Child. And now they all have the same feeling in their hearts and have come to realize the truth regarding the message they have received. The things that have been spoken to them cannot be kept secret. The news about this Child must go further.

ความเห็น 2:20 เหล่าคนเลี้ยงแกะได้พูดเกี่ยวกับการเกิดของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขาได้พูดกันในกลุ่มพวกเขาเอง

ยืนยันถึงข่าวที่พวกเขาได้รับเกี่ยวกับพระกุมารนี้

และเวลานี้ความรู้สึกในใจของพวกเขาทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกันพวกเขาได้ตระหนักถึงความจริงของข่าวเกี่ยวกับพระกุมารนี้

และเวลานี้พวกเขาทั้งหมดมีความรู้สึกเดียวกันในใจของพวกเขาและได้ตระหนักถึงความจริงเกี่ยวกับข่าวที่พวกเขาได้รับ

สิ่งนั้นที่ได้บอกกับพวกเขานั้นพวกเขาไม่สามารถเก็บเป็นความลับ ข่าวเกี่ยวกับพระกุมารนี้ต้องบอกไปข้างหน้า

²¹ And when eight days were fulfilled for circumcising **Him**, **His** name was called **JESUS**, which was so called by the angel before **He** was conceived in the womb.

²¹ และเมื่อครบแปดวันสำหรับเป็นวันเพื่อ **พระองค์** จะได้เข้าสู่หนัด **พระองค์** จึงได้มีชื่อเรียกว่า **พระเยซู** ซึ่งได้รับเรียกโดยทูตสวรรค์ก่อนที่ **พระองค์** จะได้ปฏิสนธิในครรภ์

Comments 2:21. In Genesis 17:12-14, Genesis 21:4, and Leviticus 12:3, the Lord commanded circumcision to be done on the eighth day. In this verse, we can see the Son of God has followed the command of the Father. All this has been done to Him. After eight days had passed, He received the circumcision. When He was circumcised, His name was called Jesus. He did everything that humans should do. He was born as a human, and as a human, He must follow the command of the Father.

ความเห็น 2:21 ในปฐมกาล 17:12-14 ปฐมกาล 21:4 และเลวีนิติ 12:3 พระผู้เป็นเจ้าได้สั่งให้ทำการเข้าสู่หนัดในวันที่แปด ในข้อนี้ เราสามารถเห็นได้ว่าพระบุตรของพระผู้เป็นเจ้าได้ติดตามคำสั่งของพระบิดา ทุกอย่างนี้ที่ได้ทำแก่พระองค์ เมื่อครบแปดวัน พระองค์ได้รับการเข้าสู่หนัด เมื่อพระองค์ได้รับการเข้าสู่หนัด ชื่อของพระองค์ก็ได้ให้เรียกว่าพระเยซู พระองค์ได้ทำทุกอย่างที่มนุษย์ต้องทำ พระองค์เกิดเป็นมนุษย์ และเป็นมนุษย์ พระองค์ต้องติดตามพระคำสั่งของพระบิดา

No place in the Bible mentions the location where the Lord Jesus was circumcised. We are just told in this verse that the circumcision time was fulfilled, and His name was Jesus. At that time, by tradition, people invited a priest of the Lord to circumcise the child. But His parents did not do that because when the circumcision is done, the parents must give certain things to the priest. Also, Mary and her family were traveling and did not have all the things they needed.

ไม่มีที่ใดในพระคัมภีร์ได้บอกถึงสถานที่ที่พระเยซูได้รับการเข้าสู่หนัด เราเพียงได้รับการบอกในข้อนี้ว่าเมื่อการเข้าสู่หนัดได้จบลง และพระนามของพระองค์คือพระเยซู ในเวลานั้น ตามธรรมเนียม ประชาชนได้เชิญปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้าเพื่อทำการเข้าสู่หนัดเด็ก แต่ผู้ปกครองของพระองค์ไม่ได้ทำเช่นนั้นเพราะเมื่อการเข้าสู่หนัดจบลง ผู้ปกครองต้องให้ของบางอย่างแก่ปุโรหิต ด้วยกัน มารีย์และครอบครัวของเธอกำลังเดินทางและไม่มีทุกสิ่งทุกอย่างที่พวกเขาได้ต้องการ

²² And when the days of their purification according to the law of Moses were fulfilled, they brought **Him** to Jerusalem, to present to the **Lord**

²² และเมื่อวันสำหรับชำระตัวของพวกเขาตามกฎของโมเสสครบถ้วน พวกเขาได้นำ **พระองค์** มายังเยรูซาเล็ม เพื่อถวายต่อ **พระผู้เป็นเจ้า**

Comments 2:22. As given in Leviticus 12:3-8, the purifying from the blood of Mary continued for 33 more days after the circumcision of the Lord Jesus. According to the law of the Lord, when the time was fulfilled, they brought the Lord Jesus to present Him to the Father, and the beloved Son in human form came to meet the Father. The Father Himself follows the rule that He has given to humans, and His beloved Son must follow that rule as well.

ความเห็น 2:22 ดังที่ไว้ในเลวีนิติ 12:3-8 การชำระโลหิตของมารีย์เป็นไปถึง 33 วันหลังจากการเข้าสู่หนัดของพระเยซูเจ้า เมื่อเวลาตามที่กฎของพระเจ้าได้ให้จบลง พวกเขาได้นำพระเยซูเจ้าเพื่อเสนอพระองค์ต่อพระบิดา และพระบุตรสุดที่รักในรูปของมนุษย์ได้มาพบพระบิดา พระบิดาพระองค์เองติดตามกฎนั้นที่พระองค์ได้ให้แก่มนุษย์ และพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ต้องติดตามกฎนั้นเช่นเดียวกัน

According to this verse, when Mary's purification days were complete, she came to make an offering for her purification. After she purified herself, she could present the Lord Jesus to the Father. Each one of these activities must have its own offering. These activities are usually done in one day, but sometimes, the Lord allows them to go beyond one day.

เกี่ยวกับข้อเขียนนี้เอง เมื่อวันแห่งความสะอาดของมารีย์ได้จบลง เธอได้มาเพื่อทำการถวายสำหรับความสะอาดของเธอ หลังจากเธอทำความสะอาดเธอเองแล้ว เธอจึงสามารถเสนอพระเยซูเจ้าต่อพระบิดา การกระทำแต่ละอย่างนี้ต้องมีของถวายของตนเอง ส่วนใหญ่การกระทำนี้จบในวันเดียวกัน แต่บางครั้ง พระผู้เป็นเจ้าอนุญาตให้มากกว่าหนึ่งวัน

²³ (as it is written in the law of the **Lord**, Every male that **opens** a womb shall be called holy to the **Lord**),

²³ (ดังที่มีเขียนไว้ในกฎของ **พระเจ้า** บุตรชายทุกคนที่เปิดครรภ์ครั้งแรกจะได้รับเรียกว่าบริสุทธิ์ต่อ **พระเจ้า**)

Comments 2:23. All the firstborns that are males are the Lord's as written in the book of Exodus 13:2, 12. The Lord Jesus has fulfilled all according to the law of the Lord; His beloved Son has opened the womb and is holy. Even among humans, when they look upon Him on earth, He is holy in every direction.

ความเห็น 2:23 บุตรทั้งหมดแรกที่ได้เกิดนั้นคือเพศผู้เป็นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าดังที่มีเขียนไว้ในอพยพ 13:2,12
พระเยซูเจ้าได้ให้สำเร็จตามที่กฎของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าได้ให้ไว้ พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ได้เปิดธรรมและบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ แม้ในหมู่มนุษย์
เมื่อพวกเขาได้มองยังพระองค์บนโลก พระองค์นั้นศักดิ์สิทธิ์บริสุทธิ์ในทุกทาง

²⁴ and to offer a sacrifice according to that which is said in the law of the **Lord**, A pair of turtledoves, or two young pigeons.

²⁴ และถวายของบูชาตามที่ได้ออกในกฎของ **พระเจ้า** คือนกเขาคู่หนึ่ง หรือนกพิราบหนุ่มสองตัว

Comments 2:24. In Leviticus 12:6-8 by the law of the Lord, Mary was supposed to bring a year-old lamb for a burnt offering and a pigeon or a turtledove for a sin offering for her cleansing. However, if she could not afford a lamb, she could offer two turtledoves or two pigeons. This verse tells us that Mary and Joseph offered a pair of turtledoves for Mary's cleansing. In general, this would indicate they were poor, but in their case, we need to consider that they were traveling, so they offered what they could get.

ความเห็น 2:24 ในอพยพ 12:6-8 โดยกฎของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

มารีย์นั้นสมควรที่จะนำลูกแกะอายุหนึ่งปีสำหรับเผาบูชาและนกเขาหรือนกพิราบหนุ่มสำหรับถวายสำหรับบาปสำหรับทำความสะอาดของเธอ
ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าเธอไม่สามารถถวายลูกแกะ แล้วเธอสามารถถวายนกพิราบหนุ่มสองตัวหรือนกเขาสองตัว

ในข้อนี้เองบอกแก่เราว่ามารีย์และโยเซฟถวายนกพิราบหนุ่มสองตัวสำหรับทำความสะอาดมารีย์ในกฎทั่วไป สิ่งนี้อาจบอกว่าพวกเขาเหล่านั้นจน
แต่พวกเขาในที่นี้ฉัน เอาจริงๆคิดว่าพวกเขากำลังเดินทาง ดังนั้น พวกเขาถวายตามที่พวกเขาสามารถหาได้

²⁵ And behold, there was a man in Jerusalem whose name was Simeon; and this man was righteous and devout, **waiting** for the consolation of Israel, and the **Holy Spirit** was upon him.

²⁵ และดูเถิด ในที่นั่นมีผู้ชายคนหนึ่งในเยรูซาเลมชื่อไซมอน และชายผู้นี้เป็นคนถูกต้องและชอบธรรม คอยเวลาที่อิสราเอลจะได้รับการช่วย และ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้อยู่บนเขา

Comments 2:25. The Bible may not say much about Simeon, but his name and actions are recorded in the Bible. The verse has its own meaning, but we need to notice the last part of the verse that says, "and the Holy Spirit was upon him." When the Bible says that the Holy Spirit is upon someone, that will also indicate that that person is righteous before God and a true worshiper of the Lord.

ความเห็น 2:25 พระคัมภีร์อาจจะไม่มีการพูดถึงไซมอนมากนัก แต่ชื่อและการกระทำของเขาได้มีบันทึกลงในพระคัมภีร์

ในข้อนี้ได้มีความหมายในตัวเอง แต่เราควรสังเกตในส่วนท้ายของข้อนี้ที่ว่า "และพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนเขา"

เมื่อพระคัมภีร์บอกนั้นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนคนบางคน

นั่นได้หมายความว่าคนนั้นเป็นคนถูกต้องต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและเป็นผู้ที่บูชาต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริง

²⁶ And it had been revealed **to** him by the **Holy Spirit**, that he should not see death, before he **should** see the **Christ** of the **Lord**.

²⁶ และได้มีการแจ้งแก่เขาโดย **พระวิญญาณบริสุทธิ์** ว่าเขาจะไม่ตายก่อนที่เขาจะได้พบ **พระคริสต์** ของ **องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า**

Comments 2:26. Simeon was a blessed man, and he would see Christ before he died. Although the Lord Jesus was not yet known publicly at that time, the Holy Spirit had worked in Simeon's heart to wait to meet him. The Bible did not mention for how long Simeon had received the revelation about the coming of the Lord's Christ.

ความเห็น 2:26 ไซมอนเป็นผู้ชายที่ได้รับพระพร และท่านได้เห็นพระคริสต์ก่อนที่ท่านจะตาย

ถึงแม้เวลานั้นพระเยซูเจ้ายังไม่เป็นที่รู้จักอย่างทั่วไป พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทำงานในใจของไซมอนที่ได้รอคอยที่จะพบกับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า

พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่าจะระยะเวลานานเท่าใดที่ไซมอนได้รับการเปิดเผยเกี่ยวกับพระคริสต์เจ้าที่จะมา

²⁷ And he came in the **Spirit** into the temple; and when the parents brought in the child **Jesus**, that they might do concerning **Him** after the custom of the law,

²⁷ และเขาได้มาใน **พระวิญญาณ** เข้าสู่ธรรมศาลา และเมื่อผู้ปกครองได้นำพระกุมาร **พระเยซู** เข้ามา นั้นเพื่อพวกเขาจะได้ทำแก่ **พระองค์**
ตามขนบธรรมเนียมของกฎ

Comments 2:27. “And he came in the Spirit into the temple.” The Holy Spirit led Simeon to come to the temple.

“And when the parents brought in the child Jesus.” This act was the most important moment for humans. The God Most High came to the temple of God in human form; the Savior of the world in human form has come to meet the Father.

ความเห็น 2:27 “และเขาเข้าสู่ธรรมศาลาโดยการนำของพระวิญญาณ” ซิเมียนได้รับการนำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเข้ามาในธรรมศาลา

“และเมื่อผู้ปกครองได้นำพระเยซูเข้ามา” นี่เป็นเวลาที่สำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์

พระเจ้าสูงสุดได้เข้ามาในธรรมศาลาของพระเจ้าเป็นเจ้าในรูปของมนุษย์ พระผู้ช่วยให้รอดของโลกในรูปของมนุษย์ได้มาเพื่อพบพระบิดา

“They might do concerning Him after the custom of the law.” This is a moment when the beloved Son of God received the custom of humans, the custom which the Lord has given to humans to follow. Now, the law has been fulfilled with the coming of the beloved Son of God; the law is in Him. Here, the Son did as the Father has given as a law for humans, and this is for the Son of Man to be received in the law of Moses, as the law of Moses requires the dedication of the baby to the Lord. Because it was a law, God Himself has come to do as that law required, and the beloved Son has fulfilled that law.

“พวกเขาจะทำได้แก่พระองค์ตามขนบธรรมเนียมของกฎ” ในขณะที่เมื่อพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้รับประเพณีของมนุษย์

ประเพณีซึ่งพระเจ้าได้ให้แก่มนุษย์เพื่อติดตาม เวลานี้ กฎได้สำเร็จแล้วด้วยการมาของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า กฎอยู่ในพระองค์ ในที่นี้

พระบุตรได้ทำตามกฎที่พระบิดาได้ให้สำหรับมนุษย์ และในที่นี้สำหรับบุตรมนุษย์เพื่อได้รับในกฎของโมเสส

ดังที่กฎของโมเสสได้ขอให้อุทิศถวายทารกแก่พระเจ้า เพราะมันเป็นกฎ และพระเจ้าเป็นเจ้าพระองค์เองได้มาทำตามกฎที่มีนั้น

และพระบุตรสุดที่รักได้ทำให้กฎนั้นสมบูรณ์

²⁸ then he received **Him** into his arms, and blessed **God**, and said,

²⁸ แล้วเมื่อเขาได้รับ **พระองค์** ในอ้อมแขนของเขา และได้ถวายพระพรต่อ **พระผู้เป็นเจ้า** และได้พูดว่า

Comments 2:28. By the power of the Holy Spirit, Simeon recognized the Lord Jesus, and this happened before the custom offering took place for Jesus’ dedication to the Lord. It was important for Simeon to prophesy about the Lord before He was dedicated to the Father. Simeon was a tool for the Lord to show people that even His beloved Son follows the law and completes all its requirements.

ความเห็น 2:28 โดยพระอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซิเมียนจำพระเยซูเจ้าได้

และสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นก่อนประเพณีที่จะมอบถวายพระเยซูแก่พระเจ้า

มันเป็นสิ่งสำคัญที่ซิเมียนได้ทำนายเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าก่อนที่จะได้มอบถวายพระองค์แก่พระบิดา

ซิเมียนได้เป็นเครื่องมือสำหรับพระเจ้าเพื่อแสดงแก่ประชาชนนั้นว่าแม้แต่พระบุตรสุดที่รักของพระองค์ได้ทำตามกฎและทำให้ทุกกฎที่ได้มีนั้นสมบูรณ์

²⁹ Now let **You Your** servant depart, **Lord**, According to **Your** word, in peace;

²⁹ ในที่สุดถึงเวลาแล้วที่ **พระองค์** ผู้รับใช้ของ **พระองค์** จะจากไป **พระเจ้า** เกี่ยวกับพระคำรับของ **พระองค์** ในยามสงบ

³⁰ For **my** eyes have seen **Your** salvation,

³⁰ สำหรับข้าพเจ้าเองตาได้เห็นความรอดแห่ง **พระเจ้า**

³¹ Which **You have** prepared before the face of all peoples;

³¹ ซึ่ง **พระองค์** ได้เตรียมไว้ก่อนหน้าของเหล่าประชาชน

Comments 2:29-31. Simeon just wanted to confirm to people that the Savior has come.

ความเห็น 2:29-31 ซิเมียนได้เพียงต้องการที่จะย้ำบอกแก่ประชาชนนั้นว่าพระผู้ช่วยให้รอดได้มา

³² A light for revelation to the Gentiles,

And the glory of **Your** people Israel.

³² เป็นแสงสว่างแก่คนต่างชาติ

และสง่าราศีแก่อิสราเอลประชาชนของ **พระองค์**

Comments 2:32. “A light for revelation to the Gentiles.” The beloved Son of God has come to save the Gentiles as well. The Gentiles just need to follow the teaching of the beloved Son of God.

“And the glory of Your people Israel.” In this verse, there is a difference between saying “for revelation” and “the glory.” For the Gentiles, the light will open their hearts to accept the Lord Jesus, but the glory of His people means lifting up His people to be separated since the Lord Jesus came among His people. For His people, the Lord has put a light shining out to cover them because they are His people, and they will always be separated from the rest. However, only when they have faith in the beloved Son of God will the rest of the people see their light of knowledge.

ความเห็น2:32 “เป็นแสงสว่างแก่คนต่างชาติ” พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าได้มาช่วยเหลือคนต่างชาติให้รอดด้วยเช่นเดียวกัน คนต่างชาติเพียงต้องติดตามพระคำสอนของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า

“และสง่าราศีแก่อิสราเอลประชาชนของพระองค์” ในข้อนี้ ที่นี้มีความแตกต่างระหว่างคำว่า “เป็นแสงสว่าง” และ “สง่าราศี” สำหรับคนต่างชาติ แสงสว่างจะเปิดใจของพวกเขาให้ยอมรับพระเยซูเจ้า

แต่สง่าราศีของประชาชนของพระองค์เหมือนดังว่ายกประชาชนของพระองค์ขึ้นเพื่อได้แยกออกไปเนื่องเพราะพระเยซูเจ้ามาในหมู่ประชาชนของพระองค์ สำหรับประชาชนของพระองค์ พระเจ้าได้ใส่แสงสว่างให้ส่องออกมาเพื่อครอบคลุมพวกเขา เพราะพวกเขาคือประชาชนของพระองค์

และตลอดเวลาพวกเขาจะแยกออกมาจากคนทั้งหลาย อย่างไรก็ตาม

เพียงเมื่อพวกเขามีความศรัทธาในพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าแล้วคนส่วนที่เหลือเห็นแสงสว่างจากความรู้ของพวกเขา

³³ And **His** father and mother were marvelling at the things which were spoken concerning **Him**;

³³ และบิดาของ **พระองค์** และมารดาได้มีความประหลาดใจเกี่ยวกับในสิ่งซึ่งได้พูดถึงเกี่ยวกับ **พระองค์**

Comments 2:33. His earthly family was doing for Him as the earthly requirement to do, and the Lord Himself also came to fulfill that law.

ความเห็น2:33 ครอบครัวทางโลกของพระองค์ทำให้สำหรับพระองค์ตามที่โลกเรียกให้ทำ และพระเจ้าพระองค์เองด้วยกันได้มาเพื่อให้กฎได้สมบูรณ์

³⁴ and Simeon blessed them, and said to Mary **His** mother: Behold, this **Child** is set for the falling and the rising of many in Israel; and for a sign spoken against;

³⁴ และไซมอนได้อวยพรพวกเขา และได้กล่าวกับมารีย์มารดาของ **พระองค์** ดูเถิด **เด็ก**

คนนี้ถูกตั้งไว้สำหรับการล้มลงและยกขึ้นของหลายคนในอิสราเอล และสำหรับหมายสำคัญซึ่งคนได้พูดต่อต้าน

Comments 2:34. “Simeon blessed them, and said to Mary, His mother.” Mary herself needed this encouragement. For her, hearing all the talking about the Lord Jesus would make her gain peace in her heart.

“This Child is set for the falling and the rising of many in Israel.” The Beloved Son of God Himself will be the cause of rising and falling among His people. For the rising of His people, when they look upon the Son of God, and their hearts are open to accepting His authority above them all, the peace from God will occupy their hearts, and even when their life is difficult, they will still have that peace. For the falling of His people, when His own people reject the Lord of life, the suffering of the physical and heart will be more than what they can tell their own kinsmen, and it will be hard to bear.

ความเห็น2:34 “ไซมอนได้อวยพรพวกเขา และกล่าวกับมารีย์ มารดาของพระองค์” มารีย์เธอเองได้มีความต้องการของการสนับสนุนนี้ สำหรับเธอ ได้ยินสิ่งทั้งหลายที่พูดถึงเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าจะทำให้เธอมีความสงบเพิ่มขึ้นในใจของเธอ

“เด็กคนนี้ได้ถูกตั้งไว้สำหรับการล้มลงและยกขึ้นของหลายคนในอิสราเอล”

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าพระองค์เองจะเป็นเหตุให้ลุกขึ้นและล้มลงในหมู่ประชาชนของพระองค์ สำหรับการยกขึ้นของประชาชนของพระองค์ เมื่อพวกเขาเองยังพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า และใจของพวกเขาได้เปิดเพื่อยอมรับพระอำนาจของพระองค์เหนือพวกเขาทั้งหมด

ความสงบสุขจากพระเจ้าครอบคลุมใจของพวกเขา และถึงแม้ว่าเมื่อชีวิตของพวกเขาที่มีความยากลำบาก พวกเขาจะยังคงมีความสงบสุขนั้น สำหรับการล้มลงสำหรับประชาชนของพระองค์ เมื่อประชาชนของพระองค์ได้ปฏิเสธพระเจ้าแห่งชีวิต

ความทรมาณของร่างกายและใจจะมีมากเกินกว่าที่พวกเขาสามารถบอกแก่ญาติพี่น้องของเขาเอง และมันจะหนักที่จะแบก

“And for a sign spoken against.” When people speak against the beloved Son of God’s birth, death, and resurrection, all these signs they will talk against and blaspheme against. But when they talk against these signs, deep inside their hearts, they will blaspheme against the Three in One, not just the Son alone, but against all Three in One.

“และสำหรับหมายสำคัญซึ่งคนพูดต่อต้าน” เมื่อประชาชนพูดต่อต้านการเกิดของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า การตาย และการฟื้นคืนชีพ สัญญาณเหล่านี้พวกเขาจะพูดต่อต้านและกล่าวลบหูต่อต้าน แต่เมื่อพวกเขาพูดต่อต้านสัญญาณเหล่านี้ ลึกในใจของพวกเขา พวกเขาจะลบหูต่อต้านพระองค์ทั้งสามในหนึ่ง ไม่ใช่เพียงแค่พระบุตรตามลำพัง แต่ต่อต้านพระองค์ทั้งสามในหนึ่ง

³⁵ yes and a sword will pierce through your own soul; so that thoughts out of many hearts may be revealed.

³⁵ ใช่แล้วและดาบจะทิ่มทะลุวิญญาณของท่านเอง ดังนั้นความคิดแห่งใจของคนจำนวนมากจะเป็นที่เปิดเผย

Comments 2:35. For Mary herself, hearing people talk against her Son was like a sword piercing through her soul. Mary’s hurt as a mother was beyond what words could tell. The thoughts of many people against the Holy Son would be revealed to her ears, and Mary, as a mother, would hear them all.

Note that Simeon was not mentioned as a prophet, just as a righteous man used by the Holy Spirit.

ความเห็น 2:35 สำหรับมารีย์เอง ได้ยินประชาชนพูดต่อต้านพระบุตรของเธอเองมันเหมือนดาบที่ทิ่มแทงทงจิตวิญญาณของเธอ

ความเจ็บของมารีย์ผู้เป็นแม่นั้นมากกว่าคำพูดอะไรที่สามารถบอกได้ ความคิดของคนหลายคนต่อต้านพระบุตรผู้ศักดิ์สิทธิ์จะเข้าสู่หูของเธอ และมารีย์ ผู้เป็นแม่ จะได้ยินพวกมันทั้งหมด

สังเกตด้วยนั้นว่าไซมอนไม่ได้รับกล่าวถึงว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ เพียงแค่ชายที่ถูกตั้งได้ถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

³⁶ And there was Anna, a prophetess, the daughter of Phanuel, of the tribe of Asher (she was of a great age, having lived with a husband seven years from her virginity,

³⁶ และในที่นี่นั้นมีอันนา ศาสดาพยากรณ์หญิง บุตรสาวของฟานูเอล แห่งตระกูลของอาเซอร์ (เธอได้เป็นคนสูงอายุ

ได้อยู่ร่วมกับสามีเจ็ดปีจากความเป็นสาวพรหมจารีของเธอ

³⁷ and she was a widow until eighty-four years), who departed not from the temple, worshipping with fasting and supplications night and day.

³⁷ และเธอได้เป็นหญิงม่ายจนถึงอายุแปดสิบสี่ปี) ผู้ซึ่งไม่เคยได้แยกไปจากธรรมศาลา

บูชาด้วยการอดอาหารและสวดภาวนาทั้งกลางวันและกลางคืน

Comments 2:36-37. The information about Anna is given for a reason. Although her role may not be mentioned many times, this prophetess gained knowledge about the beloved Son of God, and she revealed it to His people.

ความเห็น 2:36-37 ได้มีสาเหตุต่อการได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับอันนา แม้เกี่ยวกับที่เธออาจจะไม่ได้กล่าวถึงหลายครั้ง

ศาสดาพยากรณ์หญิงคนนี้ได้รับความรู้เกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า และเธอได้แสดงมันออกให้แก่ประชาชนของพระองค์

Q: In these verses, we are given Anna’s lineage. However, the Bible is silent about Mary’s lineage. What is the reason for this? **A:** Mary’s lineage cannot be told further because people will link her lineage to the Lord in the wrong way. People will find a way to worship her lineage instead of the true Father.

คำถาม ในข้อนี้ เราได้รับการบอกถึงวงศ์ญาติของอันนา อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์ไม่ได้บอกเกี่ยวกับวงศ์ญาติของมารีย์ มีเหตุผลอะไรสำหรับสิ่งนี้?

คำตอบ วงศ์ญาติของมารีย์ไม่สามารถบอกได้มากไปกว่านี้เพราะประชาชนจะเชื่อมโยงวงศ์ญาติของเธอไปยังพระเจ้าไปในทางที่ไม่ถูกต้อง ประชาชนจะหาทางเพื่อบูชาวงศ์ญาติของเธอแทนที่ของพระบิดาที่แท้จริง

³⁸ And coming up at that hour she gave thanks to God and spoke concerning Him to all those that were waiting for the redemption of Jerusalem.

³⁸ และเข้ามาในเวลานั้นเธอกวบขอบพระคุณต่อ พระผู้เป็นเจ้า และได้พูดถึงเกี่ยวกับ พระองค์

แก่คนทั้งหลายซึ่งกำลังรอคอยการไถ่สำหรับเยรูซาเล็ม

Comments 2:38. We are given the lineage of Anna and information about her life, but the Bible does not record the words that she spoke about the Lord Jesus. Anna had told people at that time about the

redemption of Israel, but people also ignored her words. Suppose what she has said has been written down; in that case, people will try to make another book and compare her book with the Holy Bible, and this will create much division among believers. Anna's duty was to tell at that time, but not for future generations. For doing her duty towards her people, the Lord honors her by mentioning her name and her story in the Bible. Also, the Lord has told us she was a prophetess.

ความเห็น 2:38 เราได้รับการบอกเกี่ยวกับวงศ์ญาติของอันนาและรายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตของเธอ

แต่พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกคำที่เธอได้พูดถึงเกี่ยวกับพระเยซูเจ้า อันนาได้บอกแก่ประชาชนในเวลานั้นเกี่ยวกับการช่วยให้รอดของอิสราเอล

แต่ด้วยกับประชาชนได้ไม่สนใจต่อคำของเธอ ถ้ามันได้มีการบันทึกไว้ว่าอะไรที่เธอได้บอก ในกรณีนั้น

ประชาชนจะพยายามทำหนังสือเล่มอื่นและเปรียบเทียบหนังสือของเธอกับพระคัมภีร์อันสูงส่ง และสิ่งนี้จะสร้างความแตกแยกในหมู่ผู้ที่มีความเชื่อ

หน้าที่ของอันนาคือได้บอกในเวลานั้น แต่ไม่ใช่สำหรับคนในยุคต่อมา สำหรับทำหน้าที่ของเธอต่อประชาชนของเธอ

พระเจ้าได้ยกย่องเธอโดยชื่อของเธอได้มีบอกไว้และเรื่องราวของเธอในพระคัมภีร์ ด้วยกัน พระเจ้าได้บอกเธอคือศาสดาพยากรณ์หญิง

“Coming up at that hour.” This means that Anna came at the time of the Lord’s dedication in the temple.

“เข้ามาในเวลานั้น” ในที่นี้หมายถึงความที่อันนาได้มาในเวลาของการถวายตัวอุทิศของพระเจ้าในธรรมศาลา

“Spoke concerning Him to all those that were waiting for the redemption of Jerusalem.” Anna, because she had been selected as a prophetess, had the duty to tell people about the Messiah who was coming to redeem His people. Anna would go out and tell all, but only those who had been called would listen to her voice. As a prophetess, she had told people many things about the beloved Son of God.

Note that Simeon was not mentioned as a prophet, just as a righteous man used by the Holy Spirit.

“ได้พูดถึงพระองค์แก่คนทั้งหลายซึ่งกำลังรอคอยการไถ่สำหรับเยรูซาเล็ม” อันนา เพราะเธอได้รับเลือกให้เป็นศาสดาพยากรณ์หญิง

ได้มีหน้าที่เพื่อบอกประชาชนเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะมาไถ่ประชาชนของพระองค์ อันนาจะได้ออกไปและบอกแก่ทุกคน

แต่มีเพียงพวกที่ได้ถูกเรียกจะฟังเสียงของเธอ เป็นศาสดาพยากรณ์หญิง เธอได้บอกประชาชนหลายอย่างเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า

สังเกตกันว่าไซมอนไม่ได้ถูกเรียกว่าเป็นศาสดาพยากรณ์ เป็นเพียงชายที่ถูกตั้งที่ได้ถูกใช้โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

³⁹ And when they had accomplished **everything** according to the law of the **Lord**, they returned into Galilee, to their own city Nazareth.

³⁹ และเมื่อพวกเขาได้ทำทุกสิ่งสำเร็จตามกฎของ **พระเจ้า** พวกเขาได้กลับไปยังกาลิลี ที่นาซาเร็จเมืองของพวกเขา

Comments 2:39. “When they had accomplished everything according to the law of the Lord, they returned into Galilee ...” Within this verse, there is a gap of time and places.

As shown in Matthew chapter 2, the family did not return immediately to Nazareth, but they traveled around for a period of time before they settled in Nazareth as specified in Luke 2:39b and Matthew 2:23. In each Gospel there is a unique time described, but if we put each Gospel’s events in a timeline, then we will be able to fill up the gaps of time. Each Gospel has its own purpose for people. According to the Gospel of Matthew, the family traveled to other places for a time before settling in Nazareth. See Matthew 2:1-23 for the timeline related to the Child Jesus and family’s travels in and around Bethlehem before settling in Nazareth.

ความเห็น 2:39 “เมื่อพวกเขาได้ทำทุกสิ่งสำเร็จตามกฎของพระเจ้า พวกเขากลับไปยังกาลิลี...” ภายในข้อเขียนนี้

ที่นี้มีช่วงว่างของเวลาและสถานที่

ตามที่ได้แสดงในมัทธิวบทที่ 2 ครอบครัวไม่ได้เดินทางกลับยังนาซาเร็จทันที

แต่พวกเขาได้เดินทางไปรอบๆ เป็นเวลาหนึ่งก่อนที่พวกเขาจะได้ออกเดินทางที่นาซาเร็จตามที่ได้ออกในลูกา 2:39 และมัทธิว 2:23

ในพระคำเขียนแต่ละเล่มมีเวลาเฉพาะที่ได้พูดถึง แต่ถ้าเราวางพระคำเขียนแต่ละเล่มในช่วงเวลา แล้วเราจะสามารถเติมเต็มช่วงว่างของเวลา

พระหนังสือแต่ละเล่มได้มีจุดประสงค์ของมันเองสำหรับประชาชน

เนื่องด้วยพระหนังสือของมัทธิวครอบครัวได้เดินทางไปยังอีกที่หนึ่งเป็นเวลาวงหนึ่งก่อนที่พวกเขาจะตั้งหลักในนาซาเร็จ มอสมัทธิว 2:1-

23 สำหรับช่วงเวลาที่เกี่ยวกับพระเยซูวัยเด็กและครอบครัวของการเดินทางภายในและรอบๆ เบธเลเฮมก่อนที่จะตั้งหลักที่นาซาเร็จ

As the Lord Jesus and His family traveled, it took them longer than normal to go to their destination in Nazareth. They could not travel straight to where they wanted because, at that time, the Lord Jesus was

still young, and they had to try to avoid people as well to make sure that they were not followed by someone else to harm them. In Bethlehem, they did not stay in their own house. The Lord Jesus and His family traveled most of the time, mainly because of fear, which made them never stay long in any place. Because Mary feared the safety of the beloved Son of God, she could not remain peacefully in one place. Note that neither Gospel mentions the exact times; it will always use the term about. In each period of time, it could mean a short or a long period of time to stay in one place. And when the Lord guided the wisemen, He used the star to guide them.

ดังที่พระเยซูเจ้าและครอบครัวได้เดินทาง พวกเขาเดินทางได้ใช้เวลานานมากกว่าปกติเพื่อไปยังจุดหมายของพวกเขาในนาซาเร็ท พวกเขาไม่สามารถเดินทางไปได้โดยตรงอย่างที่พวกเขาต้องการเพราะ ในเวลานั้น พระเยซูเจ้าได้ยังเด็กมาก และพวกเขาต้องหลีกเลี่ยงผู้คนด้วยเพื่อให้ความมั่นใจว่าไม่ถูกติดตามโดยคนอื่นเพื่อทำร้ายพวกเขา ในเบทเลเฮม พวกเขาไม่ได้อยู่ในบ้านของพวกเขา พระเยซูเจ้าและครอบครัวของพระองค์ได้เดินทางอยู่เกือบตลอดเวลา ส่วนใหญ่เพราะความกลัว ซึ่งได้ทำให้พวกเขาไม่เคยได้พักนานในที่ใด เพราะมารีย์ได้มีความกลัวต่อความปลอดภัยของพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า เธอจึงไม่สามารถพักอยู่ในที่ใดอย่างสงบ

สังเกตด้วยว่าไม่มีพระหนังสือเล่มใดบอกเวลาแน่นอน มันตลอดเวลาจะใช้คำว่าช่วงเวลา ในแต่ละช่วงเวลา มันอาจจะหมายถึงช่วงเวลาสั้นๆหรือช่วงเวลาหนึ่งที่จะอยู่ในที่หนึ่ง และเมื่อพระเจ้าได้นำเหล่ากษัตริย์ พระองค์ได้ใช้ดาวเพื่อนำทางพวกเขา

⁴⁰ And the **Child** grew, and became strong, being filled with wisdom, and the grace of **God** was upon **Him**.

⁴⁰ และ **เด็ก** ได้เติบโต และได้มีความแข็งแรง ได้เต็มไปด้วยสติปัญญา และพระคุณของ **พระผู้เป็นเจ้า** อยู่เหนือ **พระองค์**

Comments 2:40. This verse clearly says that the grace of God was upon the Lord Jesus. The Holy Spirit will do all the work, not only the work in this verse alone but also the work that will come on the way; all the decisions and interactions related to the Lord Jesus will be guided through the Holy Spirit.

ความเห็น 2:40 ในข้อนี้ มันได้บอกอย่างชัดเจนว่าพระเกียรติของพระผู้เป็นเจ้าอยู่ต่อพระเยซูเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานทุกอย่าง ไม่เพียงแต่ในงานในข้อนี้เท่านั้นแต่ด้วยกันงานนั้นที่จะมาในทาง การตัดสินใจทั้งหมดและการกระทำเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าจะถูกนำผ่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“And the Child grew, and became strong.” Being strong in this place means being strong in two ways: physically and spiritually.

“และเด็กได้เติบโต และด้วยความแข็งแรง” ที่แข็งแรงในที่นี้มีสองความหมาย ร่างกายและทางจิตวิญญาณ

“Being filled with wisdom.” The beloved Son of God, let the Holy Spirit from the Father lead Him and do the work for the Father. Humans will use intelligence, but for the Lord in His humanity, when He lets the Holy Spirit lead Him, His mind will have received the ideas of thinking and will convince His heart to do what is right and pleasing to the Father.

“เต็มไปด้วยสติปัญญา” พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาได้นำพระองค์และทำงานสำหรับพระบิดา เหล่ามนุษย์จะใช้ความฉลาด แต่สำหรับพระเจ้าในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ เมื่อพระองค์ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์นำทางพระองค์ ความคิดของพระองค์จะได้รับทางในการคิดและนำใจของพระองค์เพื่อทำอะไรที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับต่อพระบิดา

⁴¹ And **His** parents went every year to Jerusalem at the feast of the **Passover**.

⁴¹ และผู้ปกครองของ **พระองค์** ได้ไปทุกปียังเยรูซาเลมในเทศกาลปัสกา

Comments 2:41. The Lord’s Passover was held at twilight, the day before the Feast of Unleavened Bread (See Leviticus 23:5-6). In this verse, we have proof that both Mary and Joseph have been taught in the way of the Lord. Because the verse tells us that they go to the feast every year, this is the support that shows their piety.

ความเห็น 2:41 ปัสกาของพระผู้เป็นเจ้านั้นได้ถือเมื่อใกล้ค่ำ ก่อนวันขนมปังไร้เชื้อ(มองเลวีนิติ 23:5-6) ในข้อนี้ เรามีข้อพิสูจน์ว่าทั้งสองมารีย์และโยเซฟได้รับการสอนในทางของพระเจ้า เพราะในข้อเขียนบอกแก่เราว่าทุกปีพวกเขาไปเทศกาลนี้ สิ่งนั้นสนับสนุนถึงความมีปัญญาของพวกเขา

⁴² And when **He** was twelve years, they went up according to the custom of the feast;

⁴² และเมื่อ **พระองค์** ได้มีอายุประมาณสิบสองปี พวกเขาได้ขึ้นไปตามธรรมเนียมของเทศกาล

Comments 2:42. “And when He was twelve years.” This time was also a turning point for the Lord Himself. At this point in time, Mary and His earthly family will notice in their hearts who the Lord Jesus truly is in human form.

“They went up according to the custom of the feast.” The family went up for worship, and the Lord traveled with them in a group every time.

ความเห็น2:42 " และเมื่อพระองค์มีอายุประมาณสิบสองปี" เวลาที่ด้วยกันคือจุดหันกลับของเวลาสำหรับพระเจ้าพระองค์เอง ในจุดนี้ของเวลา มารีย์และครอบครัวทางโลกของพระองค์จะสังเกตได้ในใจของพวกเขาว่าพระเยซูเจ้าคือใครในรูปมนุษย์

"พวกเขาได้ขึ้นไปตามธรรมเนียมของเทศกาล" ครอบครัวได้ขึ้นไปสำหรับบูชา และในทุกครั้งพระเจ้าด้วยกันได้เดินทางไปกับพวกเขาเป็นกลุ่ม

⁴³ and when they had fulfilled the days, in their returning, the boy **Jesus** tarried behind in Jerusalem; but **His** parents knew it not;

⁴³ และเมื่อครบกำหนดวันของพวกเขา ในการเดินทางกลับของพวกเขา เด็กชาย **พระเยซู** ได้อยู่เบื้องหลังในเยรูซาเล็ม แต่ผู้ปกครองของ **พระองค์** ไม่ได้รู้

Comments 2:43. “And when they had fulfilled the days.” This fulfillment refers to the fulfillment of the days as described by the Feast of Passover and the Feast of the Unleavened Bread. Notice the term days; there is not one day to do according to the custom, but more days, and they are all busy doing worship (Leviticus 23:5-6).

“In their returning, the boy Jesus tarried behind in Jerusalem.” The beloved Son of God Himself must also fulfill His duty by worshipping the Father. Because of this duty, the Lord separated Himself, which is why the Bible uses the term “tarried behind.”

ความเห็น2:43 " และเมื่อครบกำหนดวัน" นี้หมายถึงวันที่ได้มีบอกรู้โดยเทศกาลปัสกาและขนมปังไร้เชื้อ สังเกตคำว่าวันที่นี่คือไม่ใช่หนึ่งวันที่ทำตามประเพณี แต่หลายวัน และพวกเขาทั้งหมดมีความวุ่นวายในการทำบูชา (เลวีนิติ23:5-6)

"ในการเดินทางกลับของพวกเขา เด็กชายพระเยซูได้อยู่เบื้องหลังในเยรูซาเล็ม"

พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นเจ้าพระองค์เองด้วยกันต้องมีหน้าที่ที่ต้องทำในการบูชาพระบิดา เพราะหน้าที่นี้ พระเจ้าได้แยกตัวของพระองค์เอง ซึ่งนั่นคือทำไมพระองค์จึงใช้คำว่า"ได้อยู่เบื้องหลัง"

“But His parents knew it not.” **Q:** Why did the Lord Jesus not inform His earthly family about staying behind in the temple? **A:** The Lord Jesus did not inform His earthly family about staying behind because Mary herself was busy, and her mind was occupied at that point (See verse 44). But the beloved Son of God needed to glorify the Father, which was why He tarried behind alone. The Lord Jesus always knows who His true Father is.

"แต่ผู้ปกครองของพระองค์ไม่ได้รู้" คำถาม ทำไมพระเยซูเจ้าไม่ได้บอกครอบครัวทางโลกของพระองค์เกี่ยวกับการอยู่เบื้องหลังในธรรมศาลา?

คำตอบ พระเยซูเจ้าไม่ได้บอกครอบครัวทางโลกของพระองค์เกี่ยวกับการอยู่เบื้องหลังเพราะมารีย์เธอเองนั้นยุ่งอยู่

และความคิดของเธอนั้นมุ่งอยู่ในบางอย่างในเวลานั้น(มองข้อ44) แต่พระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าได้ต้องการที่จะบูชาพระบิดา

ซึ่งนั่นคือทำไมพระองค์จึงอยู่เบื้องหลังตามลำพัง ตลอดเวลาพระเยซูเจ้ารู้ว่าใครคือพระบิดาที่แท้จริงของพระองค์

⁴⁴ but supposing **Him** to be in their company, they went a day's journey, and sought for **Him** among their kinsfolks and acquaintances;

⁴⁴ แต่คิดว่า **พระองค์** อยู่ในกลุ่มคนด้วยกัน พวกเขาได้ออกเดินทางไปหลายวัน และพวกเขาได้แสวงหา **พระองค์**

ในกลุ่มญาติของพวกเขาและกลุ่มคนที่รู้จัก

Comments 2:44. This verse shows us that the Lord Jesus’ earthly family was occupied and busy with their worldly things. The verse indicates distinctly that Mary’s thoughts were not on the Lord; her mind was also occupied with worldly things, and she was not concerned about her Child.

ความเห็น 2:44 ในข้อนี้บอกเราเห็นว่าครอบครัวทางโลกของพระเยซูเจ้านั้นได้ไม่ว่างและยังอยู่กับสิ่งทางโลก ข้อนี้ได้แสดงอย่างชัดเจนเห็นว่าความคิดของมารีย์นั้นไม่ได้อยู่กับพระเจ้า ด้วยกันเธอก็คิดถึงอยู่กับสิ่งทางโลก และเธอไม่ได้เป็นห่วงเกี่ยวกับพระบุตรของเธอ

“They went a day’s journey.” Mary, as a mother and entrusted by the Father to care for His beloved Son, ignored in her heart to look for her Child before leaving. She was concerned with earthly things and not about her own duty towards her Child.

“พวกเขาได้ออกเดินทางไปหลายวัน” มารีย์ ผู้เป็นมารดาและได้รับความไว้วางใจจากพระบิดาให้ดูแลพระบุตรสุดที่รักของพระองค์ ได้ไม่สนใจที่จะมองหาพระบุตรของเธอก่อนที่จะจากไป เธอให้ความสนใจต่อสิ่งของโลกและไม่สนใจต่อหน้าที่เกี่ยวกับพระบุตรของเธอ

45 and when they found **Him** not, they returned to Jerusalem, seeking **Him**.

45 และเมื่อพวกเขาได้หา **พระองค์** ไม่พบ พวกเขาได้เดินทางกลับไปอีกยังเยรูซาเลม แสวงหา **พระองค์**

Comments 2:45. In this verse, we can see that they returned to Jerusalem after what happened because of their lack of duty. For that length of time (see verse 46), a human child could be in danger, but this is also the beloved Son of God, and they have neglected Him. Humans forget even their own children, but the Lord God Almighty never forgets His children.

ความเห็น 2:45 ในข้อนี้ เราสามารถเห็นได้ว่าพวกเขาได้เห็นกลับหลังจากมีสิ่งได้เกิดขึ้นเพราะขาดหน้าที่ของพวกเขา สำหรับช่วงเวลาเหล่านี้ (มองข้อ46) เด็กมนุษย์อาจตกอยู่ในอันตราย แต่ในที่นี้ด้วยกันพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าและพวกเขาได้ละเลยพระองค์ มนุษย์ลืมแม้แต่บุตรของตนเอง แต่พระเจ้าพระผู้เป็นเจ้าสูงสุดไม่เคยลืมเด็กของพระองค์

46 And it came to pass, after three days they found **Him** in the temple, sitting in the midst of the teachers, both hearing them and **questioning** them.

46 และเมื่อเวลาผ่านไปสามวัน หลังจากสามวันพวกเขาได้พบ **พระองค์** ในธรรมศาลา นั่งอยู่ในหมู่พวกอาจารย์ ทั้งฟังพวกเขาและถามคำถามต่อพวกเขา

Comments 2:46. “And it came to pass, after three days.” Think as well that the Child Jesus was still young, the beloved Son of God in human form, who had been left alone for this length of time. “Three days” in this verse refers to three days of searching for Him. But in reality, we can say that the Lord Jesus was separated from them for more than three days.

ความเห็น 2:46 “และเมื่อเวลาผ่านไปสามวัน” คิดให้ดีที่นั่นว่าพระเยซูเด็กยังเยาว์วัยอยู่

พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าในสภาพของมนุษย์ ซึ่งได้ถูกทิ้งไว้ตามลำพังเป็นเวลานานเช่นนี้ “สามวัน”

ในข้อนี้หมายถึงสามวันที่เสาะหาพระองค์ แต่ในความเป็นจริง เราสามารถพูดได้นั้นว่าพระเยซูเจ้าได้แยกไปจากพวกเขา มากกว่าสามวัน

“They found Him in the temple, sitting in the midst of the teachers, both hearing them and questioning them.” At this moment in time, we all should realize that the Lord of life, as a young Child, has performed His duty as an adult. The Child Jesus has magnified the work of the Father in the midst of humans. At a young age, the beloved Son of God had full power as an adult. He knew His early family would come back to search for Him. But that was the time for Him to follow the Father as well. The time alone with humans in the temple also showed to all humans that, as a young Child, He had performed His duty as the Teacher. Being left alone by an earthy family does not stop the work of God.

“พวกเขาพบพระองค์ในธรรมศาลา นั่งอยู่ในหมู่พวกอาจารย์ ทั้งฟังพวกเขา และถามคำถามต่อพวกเขา” ในเวลานี้

เราควรจะตระหนักด้วยว่าพระผู้เป็นเจ้าของชีวิต ยังเป็นพระเด็ก ได้ทำหน้าที่ของพระองค์ตั้งเป็นผู้ใหญ่

เด็กพระเยซูได้เพิ่มพูนงานของพระบิดาไปในท่ามกลางมนุษย์ เมื่อยังเยาว์วัยพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าได้มีอำนาจเต็มเหมือนกับผู้ใหญ่

พระองค์ได้รู้ว่าครอบครัวทางโลกของพระองค์จะกลับมาเพื่อเสาะหาพระองค์ แต่เวลานั้นสำหรับพระองค์เพื่อติดตามพระบิดาด้วยเช่นกัน

เวลาตามลำพังกับมนุษย์ในธรรมศาลาด้วยกันได้แสดงให้เห็นนั้นว่า ถึงเป็นเด็ก พระองค์ได้ทำหน้าที่ของพระองค์ตั้งพระอาจารย์

ถูกทิ้งไว้ตามลำพังโดยครอบครัวทางโลกไม่ได้หยุดการทำงานของพระผู้เป็นเจ้า

47 And all **those hearing Him** were amazed at **His** understanding and answers.

47 และทุกคนที่ได้ยิน **พระองค์** ต่างได้มีความประหลาดใจในความเข้าใจของ **พระองค์** และต่อกรตอบ

Comments 2:46-47. These verses tell many things to people. The Lord Jesus was sitting among the teachers of humans, and they were all amazed at His understanding and answers. The beloved Son of God has performed His duty as a Savior of the world by listening and answering questions.

ความเห็น 2:46-47 ในข้อนี้ ได้บอกหลายสิ่งแก่ประชาชน พระเยซูเจ้านั่งอยู่ในหมู่อาจารย์ของมนุษย์

และพวกเขาได้มีความประหลาดใจต่อความเข้าใจของพระองค์และการตอบ

พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าได้ทำหน้าที่ของพระองค์แห่งการเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกโดยการฟังและการตอบเหล่าคำถาม

⁴⁸ And when they saw **Him**, they were astonished; and **His** mother said to **Him, Child**, why have **You** thus done to us? behold, **Your** father and I sought **You** distressing.

⁴⁸ และเมื่อพวกเขาได้พบ **พระองค์** พวกเขาได้มีความประหลาดใจ และมารดาของ **พระองค์** ได้พูดต่อ **พระองค์ บุตรชาย** ทำไม **พระองค์** จึงทำเช่นนี้ต่อพวกเรา? ดูเถิด บิดาของ **พระองค์** และข้าพเจ้าได้เสาะหา **พระองค์** ด้วยความเป็นห่วง

Comments 2:48. “And when they saw Him, they were astonished.” At this time, Mary and Joseph start to realize who they are dealing with.

ความเห็น 2:48 “และเมื่อพวกเขาได้พบพระองค์ พวกเขาได้มีความประหลาดใจ” ในเวลานี้

มารีย์และโยเซฟได้เริ่มตระหนักว่าใครที่พวกเขาได้กำลังทำด้วย

“His mother said to Him, Child, why have You thus done to us?” For Mary herself, to try not to have the guilty feeling in her heart of leaving Him alone, her human nature has played a big role here. Mary, in her heart, tried to find someone else to blame instead of herself.

“มารดาของพระองค์พูดต่อพระองค์ บุตรชาย ทำไมพระองค์ท่านจึงทำเช่นนี้ต่อพวกเรา?” สำหรับมารีย์เอง

ได้พยายามที่จะไม่รู้สึกผิดในใจของเธอที่ทิ้งพระองค์ไว้ตามลำพัง ธรรมชาติของมนุษย์ของเธอได้เล่นในที่นี่ มารีย์ ในใจของเธอ

ได้พยายามหาคนอื่นเพื่อรับผิดแทนเธอเอง

“Your father and I sought You distressing.” We must remember that at this time, Joseph played the role of an earthly father in taking care of the Lord Jesus. But the feeling of distress came after their own mistake, and it was natural to refuse to accept their mistakes.

“บิดาของพระองค์และข้าพเจ้าได้เสาะหาพระองค์ ด้วยความเป็นห่วง” เราต้องจำไว้ด้วยว่าเวลานี้ โยเซฟได้เล่นเป็นบิดาทางโลกเพื่อดูแลพระเยซูเจ้า แต่ความรู้สึกเป็นห่วงได้เข้ามาหลังจากพวกเขาได้ทำความผิด และมันเป็นสิ่งธรรมดาที่จะไม่ยอมรับความผิดของพวกเขาเอง

⁴⁹ And **He** said to them, **Why were you seeking Me?** Knew you not that **I** must be in **My Father’s** house?

⁴⁹ และ **พระองค์** ได้ตอบต่อพวกเขาว่า ทำไมพวกท่านจึงเสาะหา **ข้าพเจ้า**? พวกท่านไม่รู้หรือนั่นว่า **ข้าพเจ้า** ต้องอยู่ในบ้านของ **พระบิดาของข้าพเจ้า**?

Comments 2:49. “Why were you seeking Me?” In this question, the Lord Jesus has asked His caretakers directly, meaning looking for Me, but you have left Me behind. As it is for all of us humans, the Lord has given us the Book of Life, but so few are searching for what the Lord teaches. But, after something bad happens, then we come and ask, “Where are you, Lord?”

ความเห็น 2:49 “ทำไมพวกท่านจึงเสาะหาข้าพเจ้า?” ในคำถามนี้ พระเยซูเจ้าได้ถามผู้ดูแลของพระองค์โดยตรง ในความหมายว่าเสาะหาฉัน

แต่ท่านได้ทิ้งฉันไว้เบื้องหลัง ดังนั้นคือสำหรับพวกเรามนุษย์ พระเจ้าได้ให้แก่เราพระหนังสือของชีวิต

แต่มีคนเพียงจำนวนน้อยที่เสาะหาพระเจ้าได้สอน แต่หลังจากมีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้น แล้วเรามาและถามว่า ท่านอยู่ที่ไหน พระเจ้า?

“Knew you not that I must be in My Father’s house?” Here, the Lord has told Mary to remember how she conceived Him, bringing her back to the place where she knows in her heart who the Lord Jesus is. As the verse says, “My Father’s house” was to make Mary remember who His true Father is.

“พวกท่านไม่รู้หรือว่าข้าพเจ้าต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของข้าพเจ้า?” ในที่นี้ พระเจ้าได้บอกแก่มารีย์ให้นึกถึงว่าเธอได้ตั้งครรรค์พระองค์ได้อย่างไร

พามาเรียกลับมายังที่ของเธอซึ่งเธอรู้ภายในใจของเธอว่าพระเยซูเจ้าคือใคร ดังที่ในข้อนี้บอก “บ้านของพระบิดาของข้าพเจ้า”

นี้ได้ทำให้มารีย์จำได้ว่าใครคือพระบิดาที่แท้จริงของพระองค์

⁵⁰ And they understood not the saying that **He** spoke to them.

⁵⁰ และพวกเขาได้ไม่เข้าใจในสิ่งนั้นซึ่ง **พระองค์** ได้พูดแก่พวกเขา

Comments 2:50. Mary herself is human, as all humans on earth would be. She forgot whom she gave birth to, the beloved Son of God, and that was the saying they could not understand.

ความเห็น 2:50 มารีย์เองเป็นมนุษย์ เหมือนมนุษย์ทั้งหลายบนโลกนี้ เธอได้ลืมว่าใครที่เธอได้คลอดออกมา พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า และนั่นคือสิ่งที่ได้พูดนี้พวกเขาไม่สามารถเข้าใจ

⁵¹ And **He** went down with them and came to Nazareth, and **He** was subject to them. And **His** mother kept all these matters in her heart.

⁵¹ และ **พระองค์** ได้ไปกับพวกเขาและได้มาถึงนาซาเร็จ และ **พระองค์** ได้อยู่ภายใต้การปกครองของพวกเขา และมารดาของ **พระองค์** เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในใจของเธอ

Comments 2:51. “And He went down with them and came to Nazareth.” The beloved Son of God, in human form, also obeyed His earthly family.

ความเห็น 2:51 “และพระองค์ไปกับพวกเขาและมาถึงนาซาเร็จ” พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า ในรูปของมนุษย์ด้วยกันได้เชื่อฟังครอบครัวทางโลกของพระองค์เป็นอย่างดี

“And He was subject to them.” The Lord Jesus went and lived with them as the good son would be in human eyes.

“และพระองค์อยู่ภายใต้การปกครองของพวกเขา” พระเยซูเจ้าได้ไปและได้อยู่กับพวกเขาตั้งเป็นบุตรที่ดีในสายตาของมนุษย์

“And His mother kept all these matters in her heart.” Mary never understood anything about the beloved Son of God until now. Her understanding came to the point where the Lord said He must be in His Father’s house. All these things that she kept in her heart made her feel confused, and she could not understand who she truly gave birth to: a human or just God Himself.

“และมารดาของพระองค์ เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในใจของเธอ” มารีย์ไม่เคยเข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าจนกระทั่งถึงขณะนี้ ได้มาถึงจุดที่พระองค์ได้พูดที่ว่าพระองค์ต้องอยู่ในบ้านของพระบิดาของพระองค์

ทุกอย่างนี้เธอได้เก็บไว้ในใจของเธอทำให้เธอรู้สึกสับสนและเธอไม่สามารถเข้าใจว่าจริงเธอได้ให้กำเนิดใคร มนุษย์หรือพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เอง

Q: Why did the Holy Spirit tell us this story in this Gospel? **A:** This story about the Lord Jesus being in the temple is given here for all humans to see distinctly that the Lord Himself has taken part to be a human. But the Lord Jesus is the beloved Son of God, and He will always want to be close to the Father.

คำถาม ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงให้เรื่องนี้ในพระคำเขียนนี้? **คำตอบ** เรื่องเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้านี้เริ่มจากในธรรมศาลา

ที่เห็นในที่นี้สำหรับมนุษย์ทุกคนเพื่อให้เห็นโดยชัดเจนว่าพระผู้เป็นเจ้าพระองค์เองได้มีส่วนที่เป็นมนุษย์

แต่พระองค์พระองค์เองคือพระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้า และตลอดเวลาพระองค์มีความต้องการที่จะอยู่ใกล้กับพระบิดา

⁵² And **Jesus** advanced in wisdom and stature, and in favor with **God** and men.

⁵² และ **พระเยซู** ได้เติบโตในความฉลาดและในร่างกาย และเป็นที่ยื่นชอบต่อ **พระผู้เป็นเจ้า** และประชาชน

Comments 2:52. “And the Lord Jesus advanced in wisdom and stature.” The beloved Son of God in human form grew up in the physical body, and as He grew as a human, His wisdom increased in the eyes of people.

ความเห็น 2:52 “และพระเยซูเจ้าได้เติบโตในความฉลาดและในร่างกาย”

พระบุตรสุดที่รักของพระผู้เป็นเจ้าในรูปมนุษย์ได้เติบโตทั้งทางร่างกายและด้วยกันพระองค์ได้เติบโตเป็นมนุษย์

พระองค์ได้เติบโตในความฉลาดในสายตาของประชาชน

“And in favor with God.” Even though the Lord Jesus Himself is God, He always puts the Father above all, and the meaning here is favor with God the Father.

“และเป็นที่ยื่นชอบต่อพระผู้เป็นเจ้า” ถึงแม้ว่าพระเยซูเจ้าพระองค์เองคือพระผู้เป็นเจ้า ตลอดเวลาพระองค์ยกพระบิดาขึ้นเหนือทุกสิ่ง และนั่นคือความหมายในที่นี้เป็นที่ยื่นชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าพระบิดา

“And in favor with men” in this place refers to the way He respects His earthly family.

“และเป็นที่ยื่นชอบต่อประชาชน” ในที่นี้หมายถึงการที่พระองค์มีความเคารพครอบครัวทางโลกของพระองค์

Life and Faith Applications. From this chapter, we can highlight three main life and faith application points. 1) The Savior of the world is the beloved Son of God, who is Christ the Lord (Luke 2:10-14, 26-32, 36-38). 2) The Lord has given the Book of Life to all humans, but so few are searching for what the Lord teaches us. We do not need to wait until something bad happens in our life to seek the Lord; instead, we always need to keep the Lord in our hearts and study and meditate on His Word (Luke 2:42-49). 3) We, as humans, need to be subjected to our Father in heaven first, but we also need to respect and honor our earthy parents (Luke 2:49-52).

ชีวิตและการแสดงความจำนง จากบทนี้เราสามารถเน้นถึงจุดหลักสามอย่างของชีวิตและความศรัทธา 1)

พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของโลกคือพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า คือพระคริสต์พระเจ้า (ลูกา 2:10-14,26-32,36-38) 2)

พระเจ้าได้ให้พระหนังสือแห่งชีวิตสำหรับมนุษย์ทั้งหมด แต่มีคนที่เพียงส่วนน้อยที่เสาะหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้บอกว่าจะไร

เราไม่ต้องรอจนสิ่งที่ไม่ดีบางอย่างเกิดขึ้นในชีวิตของเราเพื่อเสาะหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้า แทนที่แล้ว

ตลอดเวลาเราต้องเก็บพระเจ้าไว้ในใจของเราและเรียนรู้และฝึกอบรมในพระคำของพระองค์ (ลูกา 2:42-49) 3) เรา ผู้เป็นมนุษย์

ต้องได้ยอมจำนนต่อพระบิดาในสวรรค์ก่อน แต่เราด้วยกันต้องมีความเคารพและนับถือผู้ปกครองของเราทางโลกด้วย (ลูกา 2:49-52)